

จ.ร. 1.๕ เรืองแจ้ง กม.ร. ปฏิรูปศก๗๓๒

ครั้งที่ 10 จ. 2. 1. พ. 2558

สำนักงานคณะกรรมการอาหาร

รับที่ ๙๕ / ๒๕๕๘

วันที่ ๒๗ ม.ค. ๒๕๕๘

เวลา ๑๑.๑๐ น.

ที่ สผ (สปช) ๐๐๑๔/ว ๓๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

๒๗ มกราคม ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการ

รับที่ ๒10 / ๒558

เรื่อง รายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย

รับที่ ๒๗ ม.ค 58

เรียน ประธานกรรมการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ตุลุมวิท ๑๐๓๐๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย
ต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ นั้น

ในคราวประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘
ที่ประชุมได้รับทราบรายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญประจำสภา
ปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(นายจเร พันธุ์เปรื่อง)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๒๙

1

จ.ร. 1.๕ เรืองแจ้ง กม.ร. ปฏิรูปศก๗๓๒

เล่มที่ ๑
(สรุปสาระสำคัญ)

ข้อเสนอ การปฏิรูปประเทศไทย

รวบรวมจากส่วนราชการและประมวลผลโดย
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ธันวาคม ๒๕๕๗

คำนำ

บทบัญญัติมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดให้สภาปฏิรูปแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ได้แก่ (๑) การเมือง (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (๔) การปกครองท้องถิ่น (๕) การศึกษา (๖) เศรษฐกิจ (๗) พลังงาน (๘) สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๙) สื่อสารมวลชน (๑๐) สังคม และ (๑๑) อื่น ๆ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีข้อสั่งการเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รวบรวมข้อเสนอการปฏิรูปในประเทศ ๑๑ ด้านตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณา ก่อนการนำเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รวบรวมและประมวลข้อเสนอการปฏิรูปประเทศจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งสิ้น ๒๗ หน่วยงาน (รวม สศช.) และจัดทำเป็นรายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย จำนวน ๒ เล่ม ประกอบด้วย เล่ม ๑ สรุปสาระสำคัญข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยและ เล่ม ๒ ภาคผนวก ซึ่งเป็นข้อมูลข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยที่หน่วยงานต่าง ๆ ส่งให้สำนักงานฯ โดยจำแนกเป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่ ข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยจำแนกตามหน่วยงาน และข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยจำแนกตามประเด็นการปฏิรูป

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ธันวาคม ๒๕๕๗

สรุปสาระสำคัญ

ข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย

๑. ความนำ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีข้อสั่งการเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวบรวมข้อเสนอการปฏิรูปจากหน่วยงานต่าง ๆ ในประเด็น ๑๑ ด้าน ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาก่อนนำเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ มาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ระบุว่า

“มาตรา ๒๗ ให้มีสภาปฏิรูปแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) การเมือง
- (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน
- (๓) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- (๔) การปกครองท้องถิ่น
- (๕) การศึกษา
- (๖) เศรษฐกิจ
- (๗) พลังงาน
- (๘) สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๙) สื่อสารมวลชน
- (๑๐) สังคม
- (๑๑) อื่น ๆ

ทั้งนี้ เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มีระบบการเลือกตั้งที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม”

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีหนังสือถึงหน่วยงานต่าง ๆ ๒๘ หน่วยงาน เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดส่งประเด็นข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งมีหน่วยงานที่จัดส่งข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทยให้สำนักงานฯ จำนวนทั้งสิ้น ๒๗ หน่วยงาน ประกอบด้วย (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี (๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (๓) สำนักงบประมาณ

(๔) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (๕) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๖) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๗) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๘) กระทรวงการคลัง (๙) กระทรวงการต่างประเทศ (๑๐) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (๑๑) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๑๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๑๓) กระทรวงคมนาคม (๑๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑๕) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (๑๖) กระทรวงพลังงาน (๑๗) กระทรวงพาณิชย์ (๑๘) กระทรวงมหาดไทย (๑๙) กระทรวงยุติธรรม (๒๐) กระทรวงแรงงาน (๒๑) กระทรวงวัฒนธรรม (๒๒) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (๒๓) กระทรวงศึกษาธิการ (๒๔) กระทรวงอุตสาหกรรม (๒๕) กระทรวงสาธารณสุข (๒๖) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ และ (๒๗) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. สรุปภาพรวมข้อเสนอการปฏิรูปประเทศ

สำนักงานฯ ได้ประมวลและกลั่นกรองข้อเสนอการปฏิรูปประเทศจากหน่วยงานดังกล่าว และจัดทำเป็นรายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย จำนวน ๒ เล่ม ประกอบด้วย เล่มที่ ๑ สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอการปฏิรูปประเทศไทย และเล่มที่ ๒ ภาคผนวก โดยมีสาระสำคัญของรายงานข้อเสนอการปฏิรูปประเทศดังนี้

๒.๑ การปฏิรูปด้านการเมือง

๒.๑.๑ หลักการและเหตุผล ในช่วงที่ผ่านมา ระบบการเมืองของประเทศไทยประสบปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะระบบพรรคการเมือง การเลือกตั้งบุคคลเข้าสู่อำนาจทางการเมือง การเข้าสู่อำนาจและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง และการทุจริตประทุติมิชอบที่เชื่อมโยงกับภาคราชการ แม้ว่าจะมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น แต่ยังคงกลไกในการเตรียมความพร้อมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมตามวิถีประชาธิปไตยโดยเฉพาะกลไกตรวจสอบที่เป็นระบบและเข้มงวด โดยมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประกอบการตรวจสอบ ดังนั้น การปฏิรูปประเทศในด้านการเมืองจึงต้องมีกลไกที่เหมาะสมและต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางรากฐานทางการเมืองที่มั่นคงให้กับประเทศในอนาคต

๒.๑.๒ ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป ประกอบด้วย (๑) ระบบพรรคการเมือง ตั้งแต่กระบวนการจัดตั้งพรรคการเมือง การสรรหาสมาชิกและกระบวนการคัดเลือกและกลั่นกรองผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง (๒) ระบบการเลือกตั้ง เพื่อลดปัญหาการซื้อเสียง (๓) การเข้าสู่อำนาจและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ของนักการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น ต้องมีความโปร่งใส เหมาะสม และไม่ผูกขาด (๔) การทุจริตคอร์รัปชัน ต้องรณรงค์และปลูกฝังค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบการคอร์รัปชัน การกำกับ ควบคุม ตรวจสอบการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ และการลงโทษที่เหมาะสม และ (๕) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งจะต้องส่งเสริมและการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนในทุกระดับอย่างทั่วถึง

๒.๑.๓ ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง)

๑.๑) การสร้างความเข้าใจและปรองดองสมานฉันท์ของกลุ่มที่คิดต่างทางการเมือง โดยให้ศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

ราชอาณาจักร (กอ.รมน.) และสถาบันพระปกเกล้าเป็นหน่วยงานหลักในการประสานหาแนวทางจาก ผลการศึกษาของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาต่อยอดและดำเนินการผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

๑.๒) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เป็นหน่วยงานหลักร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างชุดความรู้ประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เพื่อเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในทิศทางที่สอดคล้องกัน

๑.๓) การรณรงค์ปลูกฝังค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งในระดับบุคคลจนถึงระดับองค์กร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) เป็นหน่วยงานหลัก ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ปปท.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปลูกฝังค่านิยมดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาพิรูปรองรับการพิจารณา

ควรพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญให้มีความชัดเจนในสาระและการนำไปปฏิบัติที่จะ ลดช่องว่างให้เกิดการตีความได้น้อยที่สุด และแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนด แนวทางปฏิบัติ ควบคุม และตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

๒.๑) ระบบพรรคการเมือง ควรพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ... และการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. โดยเฉพาะในประเด็น การปฏิรูปกระบวนการจัดตั้งพรรคการเมือง การสรรหาสมาชิกพรรค การดำเนินการทางการเมือง เช่น การกำหนดให้พรรคการเมืองมีแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริมธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี โดยเสนอต่อ คณะกรรมการเลือกตั้งและเผยแพร่ต่อสาธารณะ และการสิ้นสุดของพรรคการเมือง

๒.๒) ระบบการเลือกตั้ง ควรพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. และแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. โดยเฉพาะในประเด็นการปรับเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งใหม่ที่จะลดปัญหา การซื้อสิทธิขายเสียง และการทุจริตเลือกตั้ง ให้เป็นที่ยอมรับร่วมกันและสามารถตรวจสอบได้ อาทิ ควรกำหนดให้ ผู้ที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา ได้รับคะแนนเสียงเกินร้อยละ ๕๐ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในเขต เลือกตั้งที่ตนลงสมัคร หากเขตใดไม่มีผู้สมัครรายใดได้คะแนนเกินร้อยละ ๕๐ จะต้องประกาศการเลือกตั้งรอบที่สอง โดยให้นำผู้สมัครที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับหนึ่งและสองมาแข่งขัน และประกาศให้ประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้นใช้ สิทธิเลือกตั้งอีกครั้ง

๒.๓) การเข้าสู่อำนาจและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ควรพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. โดยเฉพาะในประเด็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งของ องค์กรทางการเมืองให้โปร่งใสและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร และกำหนด วาระการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมือง เพื่อป้องกันการผูกขาดทางการเมือง อาทิ การกำหนดวาระ ให้ดำรงตำแหน่ง ๔ ปี หรือ ๖ ปี แล้วต้องเว้นวรรคหนึ่งสมัย จึงจะกลับมาลงสมัครเลือกตั้งได้อีก และลงสมัครใน ตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ อีกไม่ได้ ทั้งนี้ หากลาออกจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้นับเป็น ๑ วาระ

๒.๔) การทุจริตและคอร์รัปชัน ควรพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. และแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ในประเด็นการปรับปรุงบทลงโทษนักการเมืองที่กระทำความผิดให้เด็ดขาด รวมถึงแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ในประเด็น การพิจารณาให้คดีคอร์รัปชันไม่มีอายุความและให้เป็นคดีร้ายแรงไม่มีการรอลงอาญา

๒.๕) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ควรพิจารณากฎหมาย รองรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนให้เป็นรูปธรรม เช่น การเสนอกฎหมาย การเสนอความเห็น ทางการเมือง การเรียกร้องหรือชุมนุม การตรวจสอบการทำหน้าที่ของนักการเมือง โดยเฉพาะผู้ที่ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองและการสร้างกลไกและวางระบบให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจ ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือกระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบ

๒.๒ การปฏิรูปด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

๒.๒.๑ หลักการและเหตุผล การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา รัฐบาลได้ใช้ แผนการบริหารราชการแผ่นดินที่จัดทำขึ้นจากการบูรณาการแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และนโยบายของรัฐบาลเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงที่ภาคการเมืองมี ความเข้มแข็ง ทำให้การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่มุ่งตอบสนองนโยบายรัฐบาลเป็นหลัก ผ่านการจัดทำแผนงานและโครงการตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และมุ่งเน้นสร้างผลงานในระยะสั้น มากกว่าการวางแผนในระยะยาว นอกจากนี้การบูรณาการกับภาคส่วนอื่น รวมทั้งการกระจายอำนาจและ การถ่ายโอนภารกิจตามกฎหมาย ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ บุคลากรภาครัฐ ยังต้องเสริมสร้างประสิทธิภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น ปัญหาการขาดคุณธรรมจริยธรรม ในสังคมไทยกำลังอยู่ในสภาวะวิกฤติ กฎระเบียบและกฎหมายบางส่วนยังเป็นอุปสรรคในการให้บริการประชาชน ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชากร และเทคโนโลยี ได้ ส่งผลให้ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนต่อการให้บริการจากภาครัฐเพิ่มสูงขึ้น

๒.๒.๒ ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป การปฏิรูปประเทศในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน จึงควรให้ความสำคัญในประเด็นดังนี้ (๑) การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (๒) การปรับโครงสร้างระบบราชการ เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน มีการกระจายอำนาจไปยังส่วน ภูมิภาคอย่างเหมาะสมให้สามารถรองรับภารกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ (๓) การบริหารและการพัฒนาข้าราชการ โดยให้มีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการอย่างเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ ปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีศักยภาพและมีทักษะ สอดคล้องกับภารกิจที่มีในปัจจุบันและเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคตอย่างต่อเนื่อง และ (๔) การส่งเสริม คุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทย โดยการพัฒนาระบบงานการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนเพื่อก่อให้เกิด ค่านิยมและวัฒนธรรมในการทำงานที่สุจริต โปร่งใส และตรวจสอบได้

๒.๒.๓ ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) ทบทวนบทบาทภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ให้เป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของภาครัฐ ปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาระบบราชการให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และต้องไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกับส่วนราชการอื่น อาทิ ภารกิจด้านการประสานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดภารกิจด้านบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและป่าไม้ เป็นต้น (ก.พ.ร.)

๑.๒) แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาบรรจุ แต่งตั้งข้าราชการให้มีระบบคุณธรรม จริยธรรม และขั้นตอนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการนำแบบทดสอบในการวัดคุณธรรม จริยธรรม มาใช้ร่วมกับการวัดความรู้ความสามารถตามภารกิจพื้นฐาน (ก.พ.)

๑.๓) จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อพิจารณาโครงสร้างอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนของบุคลากรภาครัฐในภาพรวมของระบบราชการไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรม โดยอาจพิจารณาขยายบทบาทของคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ (กงช.) ให้สามารถมีบทบาทครอบคลุมในการพิจารณาโครงสร้างอัตราเงินเดือนดังกล่าวในภาพรวม (ก.พ.)

๑.๔) จัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (ก.พ.)

๑.๕) ปรับปรุงบทบาทภารกิจและปรับโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยการถ่ายโอนภารกิจบางส่วน (Outsourcing) ให้ภาคเอกชนดำเนินการ (ก.พ.ร.)

๑.๖) ปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานของภาครัฐ โดยเฉพาะการปรับปรุงขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ (สคก.)

๑.๗) พัฒนาระบบสารสนเทศภาครัฐให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยบูรณาการงานข้อมูลภาครัฐให้ครบวงจร เพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงของระบบข้อมูลแต่ละส่วนราชการให้สามารถนำไปใช้ร่วมกันในการบริหารและตัดสินใจ (สสน. ก.พ.ร. และ ทก.)

๑.๘) ยกกระดับการดำเนินงานของศูนย์บริการร่วม (One Stop Service) ด้วยการเชื่อมโยงและบูรณาการกระบวนการบริการจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการได้สะดวก รวดเร็ว ณ จุดเดียว อาทิ ศูนย์รับคำขออนุญาต (ทก. และ ก.พ.ร.)

๑.๙) วางระบบติดตามประเมินผลการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิรูป (ก.พ.ร.)

๑.๑๐) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานและการปฏิบัติราชการ อาทิ พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ (ก.พ.ร.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

๒.๑) ปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับ/กฎระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำงบประมาณแผ่นดินหรือกำหนดหลักการและกลไกในรัฐธรรมนูญที่จะทำการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการพัฒนาเพื่อการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาที่ชัดเจน ทั้งนี้ ควรพิจารณาไม่ให้อำนาจรัฐธรรมนูญกำหนดเป็นสาระรายละเอียดเช่นเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๒) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติภารกิจที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการในพื้นที่เป็นหลัก

๒.๓ การปฏิรูปด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๒.๓.๑ **หลักการและเหตุผล** ปัจจุบันการดำเนินการด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของไทยยังมีปัญหาและอุปสรรคในหลายด้าน ได้แก่ (๑) บทบัญญัติของกฎหมายไทยหลายฉบับล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม ประชากร และเทคโนโลยี (๒) กระบวนการตรากฎหมายไทยล่าช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ (๓) การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม และเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม (๔) ระบบการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ มีขั้นตอนยุ่งยาก ทำให้มีปริมาณคดีสะสมเพิ่มขึ้นมาก (๕) ประชาชนในกลุ่มด้อยโอกาสยังมีปัญหาการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (๖) ผู้เสียหายยังไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร การแก้ปัญหาร่องเรียนต่าง ๆ ขาดการดำเนินการอย่างจริงจัง ใช้เวลานาน และ (๗) สังคมมีข้อสงสัยในความโปร่งใสของกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะการถูกแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์

๒.๓.๒ **ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป** ต้องเร่งปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ประกอบด้วย (๑) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเสมอภาค (๒) การคุ้มครองสิทธิและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (๓) กระบวนการยุติธรรมทางเลือก และ (๔) การแก้ปัญหาคอร์รัปชัน

๒.๓.๓ ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) **พิจารณาจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน** เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของภาคประชาสังคมในการรณรงค์และต่อต้านการคอร์รัปชัน (ป.ป.ช.)

๑.๒) **กำหนดมาตรการสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพและเสมอภาค** อาทิ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการตรวจสอบการฝ่าฝืนกฎหมาย เป็นต้น และทุกส่วนราชการควรเร่งปรับปรุงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนอย่างจริงจัง (สตช. และ นร.)

๑.๓) **กำหนดแนวทางเร่งรัดการพิจารณาคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็ว** โดยกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จเป็นมาตรฐานกลาง วางแผนดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม กำหนดตัวชี้วัดจำนวนคดีที่แล้วเสร็จเพื่อกำกับการทำงาน และมีระบบตรวจสอบศาลยุติธรรมจากภายนอก (ยธ.)

๑.๔) ตราพระราชบัญญัติขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อจัดตั้งศาลเฉพาะเรื่อง ทำหน้าที่พิจารณาคดีที่เป็นปัญหาในเชิงโครงสร้างของสังคม อาทิ ศาลเลือกตั้ง และศาลทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น (ยธ.)

๑.๕) เสริมสร้างประสิทธิภาพให้แก่กระบวนการยุติธรรมทางเลือก กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และกระบวนการอนุญาโตตุลาการ โดยปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง รวมถึงปรับปรุงเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ยธ.)

๑.๖) สนับสนุนกระบวนการคุ้มครองสิทธิ และการเข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรม โดยผลักดันการตราพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม เพื่อยกระดับกองทุนยุติธรรมให้มีสถานะเป็น นิติบุคคล และมีแหล่งรายได้ที่แน่นอน เพื่อให้กองทุนมีความยั่งยืน และปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการ คุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยขยายกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการคุ้มครองและ สนับสนุนให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวเพิ่มขึ้น (ยธ.)

๑.๗) เสริมสร้างหลักประกันความเป็นอิสระในการใช้ดุลยพินิจของผู้ บังคับใช้กฎหมาย และประสิทธิภาพของกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย โดยปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำรวจให้ชัดเจน ถ่ายโอนภารกิจที่มีใช้ภารกิจหลักไปให้ หน่วยงานอื่นรับผิดชอบ อาทิ ตำรวจท่องเที่ยวและตำรวจป่าไม้ เป็นต้น รวมทั้งสร้างกลไกการตรวจสอบจาก ภายนอก โดยเฉพาะภาคประชาชน และปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติองค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อสร้างหลักประกันไม่ให้นักงานอัยการถูกกลั่นแกล้งหรือแทรกแซงให้นักงานอัยการร่วม สอบสวนในคดีอาญาเพื่อถ่วงดุล กำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินงานของอัยการในการพิจารณาสั่งฟ้อง/ยื่นฟ้อง และให้มีตัวแทนภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในระบบอัยการ (สตช. และ อส.)

๑.๘) ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้คดีการทุจริตคอร์รัปชันไม่มีอายุความ (ปปช.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา
-ไม่มี-

๒.๔ การปฏิรูปด้านการปกครองท้องถิ่น

๒.๔.๑ หลักการและเหตุผล พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดขั้นตอน ระยะเวลา และภารกิจที่ต้องกระจายอำนาจ ให้ท้องถิ่น โดยจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจที่ได้รับในกรอบ ระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งปัจจุบันการดำเนินการดังกล่าวยังไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ และเป็นภาระทางการเงินการคลังของประเทศมาโดยตลอด เนื่องจากท้องถิ่นยังขาดความพร้อมในการรับโอนภารกิจ จากส่วนกลาง และมีปัญหาความซ้ำซ้อนในทางปฏิบัติระหว่างท้องถิ่น มีการผูกขาดอำนาจในระบบการเมืองท้องถิ่น และขาดการมีส่วนร่วมและตรวจสอบจากประชาชนในพื้นที่นำมาซึ่งการเอื้อประโยชน์และทุจริตคอร์รัปชัน เกิดความไม่เท่าเทียมในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

๒.๔.๒ ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป ประกอบด้วย ประกอบด้วย (๑) การจัดโครงสร้างรูปแบบ และขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้เหมาะสม ลดความซ้ำซ้อน (๒) การสร้างความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พัฒนาและร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของ อปท. (๓) การปรับปรุงความพร้อมของ อปท. ในการรับโอนภารกิจจากส่วนกลางให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการการให้บริการสาธารณะได้มากยิ่งขึ้น และปรับปรุงการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นให้มีบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสม (๔) การปรับปรุงระบบการเงินการคลังของ อปท. ให้เหมาะสม มีรายได้เพิ่มขึ้น พร้อมทั้งมีอิสระทางการคลังที่สามารถตรวจสอบได้ และ (๕) การปรับปรุงการกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ท้องถิ่น และ (๖) การจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๔.๓ ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) **ปรับปรุงแนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ** ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยนำรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำยุทธศาสตร์และการแปลงแผนสู่การปฏิบัติมาเป็นแบบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด อย่างบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมและประสานเชื่อมโยงการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง และกรม เพื่อตอบสนองแผนพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของชุมชนและประชาชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ (มท.)

๑.๒) **ปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** ให้มีหลักการที่แน่นอน เพื่อลดความล่าช้าการโอน และลดการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง (มท. และ นร.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

๒.๑) **เร่งปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.** ให้มีสภาพบังคับและเร่งรัดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ยังไม่ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ดำเนินการโดยเร็ว

๒.๒) **ปรับโครงสร้าง หน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างเหมาะสม** ลดช่องว่างหรือความทับซ้อนของภารกิจและหน้าที่ต่าง ๆ โดยส่งเสริมการบูรณาการการปกครองท้องถิ่นผ่านการกระจายอำนาจบริหารสั่งการ เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาการให้บริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง รวมถึงสนับสนุนการจูงใจบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้เข้าไปมีบทบาทในส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มากขึ้น

๒.๓) **ทบทวนบทบาทและความสัมพันธ์ของการบริหารการคลังของประเทศและการบริหารการคลังของ อปท.** กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ เพื่อสร้างระบบการจัดสรรงบประมาณให้กับ อปท. อย่างเป็นธรรม

และเพียงพอต่อการให้บริการประชาชนภายใต้หลักพื้นฐานของการกระจายอำนาจที่กำหนดว่าสัดส่วนงบประมาณส่วนใหญ่ของท้องถิ่นต้องถูกบริหารจัดการในระดับท้องถิ่น รวมทั้งมีระบบการตรวจสอบ นอกเหนือจากการตรวจเงินแผ่นดิน

๒.๔) **หลักคันทฤษฎีหลักต่าง ๆ ของท้องถิ่น** ได้แก่ กฎหมายรายได้ท้องถิ่น กฎหมายกระจายอำนาจ กฎหมายบริหารงานบุคคลของท้องถิ่น โดยจัดทำเป็นประมวลกฎหมาย อปท. โดยมีการกำหนดรูปแบบ-ขั้นตอน กระบวนการมีส่วนร่วม และสัดส่วนของภาคประชาชนในคณะกรรมการ/กลไกการตัดสินใจต่าง ๆ และให้ครอบคลุมการกำหนดรูปแบบและอำนาจหน้าที่ของ อปท. ที่สอดคล้องกับรายได้ เพื่อให้สามารถจัดทำบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการปรับระบบรายได้จากภาษีของ อปท. โดยให้หน่วยงานกลางที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง สนับสนุนการออกแบบระบบงบประมาณของ อปท. ให้เป็นมาตรฐานและเชื่อมโยงกับระบบการเงินการคลังของประเทศ รวมถึงการตรากฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขึ้นใหม่ และแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเป็นไปโดยกลไกภาคประชาชนอย่างชอบธรรม สามารถตรวจสอบและรับรองผลการเลือกตั้งได้

๒.๕ การปฏิรูปด้านการศึกษา

๒.๕.๑ **หลักการและเหตุผล** การปฏิรูปด้านการศึกษาเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายเห็นความสำคัญ โดยเฉพาะคุณภาพการศึกษา ความไม่ต่อเนื่องของนโยบาย การรวมศูนย์จากส่วนกลาง การขาดแคลนครูในสาขาที่จำเป็น การผลิตและพัฒนาคนไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศ และมีความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

๒.๕.๒ **ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป** ประกอบด้วย (๑) การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ (๒) การปฏิรูปโครงสร้างการบริหารและการจัดการการศึกษา (๓) การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา (๔) การปฏิรูปการเพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (๕) การปฏิรูปการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ และ (๖) การปฏิรูประบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและประเทศ

๒.๕.๓ ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) **ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการพัฒนา** ให้เด็กสามารถคิด วิเคราะห์ มีทักษะชีวิต และทักษะในการประกอบอาชีพ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม (ศธ.)

๑.๒) **จัดทำแผนบริหารจัดการครู** เพื่อวางแผนการผลิต พัฒนาและการกระจายครูที่มีคุณภาพและประสบการณ์ไปสู่โรงเรียนขนาดต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ควบคู่กับการกำหนดมาตรการจูงใจให้ครูผู้สอนและครูที่บรรจุใหม่มาสอนในภูมิลำเนาเดิมหรือพื้นที่ชนบทห่างไกล รวมทั้งปรับปรุงการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพที่เชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ศธ.)

๑.๓) บูรณาการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตให้มีเพียงระบบเดียว เพื่อความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสและเป็นเครื่องมือในการผลิตและพัฒนากำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ (กค.)

๑.๔) จัดทำแนวทางและมาตรการจูงใจให้สถานศึกษาและสถานประกอบการจัดการศึกษารูปแบบทวิภาคีสหกิจศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้การผลิตกำลังคนมีคุณภาพและเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน (ศธ. ภาคเอกชน และ สอท.)

๑.๕) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ นำไปสู่การวางระบบเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ ที่มีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ (Credit Transfer) หน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ที่ชัดเจน (ศธ. รง. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ สมาคมและองค์กรวิชาชีพ)

๑.๖) จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ อาทิ ระบบฐานข้อมูลนักเรียนที่ถูกต้องและทันสมัย เช่น จำนวนนักเรียน ผลการเรียน รายบุคคลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือติดตามการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์การส่งต่อผู้เรียน เป็นต้น ระบบฐานข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนผลิต พัฒนา และการกระจายครูที่เหมาะสม (ศธ. ทก.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

๒.๑) ปรับระบบบริหารจัดการทางการเงินและงบประมาณที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยศึกษาแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุนที่มุ่งสู่ผู้เรียนมากขึ้น และการจัดสรรงบประมาณสู่สถานศึกษาที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงตามบริบทพื้นที่

๒.๒) ปรับโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการให้มีขนาดของหน่วยงานที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีเอกภาพในการบริหารจัดการ และมีบทบาทเป็นผู้นำกับ ดูแลนโยบายและแผน มาตรฐาน ติดตามประเมินผล และอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสำหรับคนทุกช่วงวัย

๒.๖ การปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ

๒.๖.๑ หลักการและเหตุผล ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจไทยมีปัญหาที่สำคัญ ๗ ประการด้วย

๑) เศรษฐกิจขยายตัวช้าและต่ำกว่าศักยภาพ และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ อยู่ในเกณฑ์สูง ทั้งระหว่างสาขาการผลิตและในระหว่างพื้นที่ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรทำให้สัดส่วนกำลังแรงงานลดลงแต่สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น เงินโขงดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยจะประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานอย่างต่อเนื่องในระยะยาว จึงมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถยกระดับการพัฒนาออกจากกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางหากการพัฒนาเทคโนโลยีและการปรับโครงสร้างฐานการผลิตและบริการไม่สัมฤทธิ์ผลและไม่สามารถสร้างรายได้และระบบความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อท่ารองรับโครงสร้างประชากร

ผู้สูงอายุและการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยยังอยู่ในกับดักประเทศรายได้ปานกลางเกิดจากปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาความล่าช้าในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การปรับตัวของภาคการผลิตและภาคบริการไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) รวมทั้งการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมยังมีน้อย ประสิทธิภาพการผลิตทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้นช้า กำลังแรงงานโดยเฉลี่ยมีระดับทักษะต่ำ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบที่ล้าสมัยไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และลักษณะของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

๒) การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคยังมีข้อจำกัด ทั้งในด้านนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน รวมทั้งการสอดประสานนโยบายเพื่อบริหารจัดการให้เศรษฐกิจในระยะสั้นขยายตัวได้ตามศักยภาพอย่างมีเสถียรภาพและสนับสนุนการลงทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว

๒.๑) ด้านการดำเนินนโยบายการคลัง ฐานรายได้ภาษีอากรเพิ่มขึ้นช้า โครงสร้างภาษียังไม่สะท้อนฐานรายได้ของกลุ่มต่าง ๆ ในประเทศที่เปลี่ยนไปและไม่ทันกับรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งโครงสร้างอัตราภาษียังไม่สามารถเป็นเครื่องมือที่จะช่วยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในทิศทางที่เป็นเป้าหมายของประเทศได้อย่างเต็มที่ การปรับโครงสร้างภาษีที่ผ่านเป็นการพิจารณาแบบแยกส่วน โดยขาดการมองภาพรวมของโครงสร้างอัตราภาษี ผลกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ ความเหลื่อมล้ำ ชัดความสามารถในการแข่งขัน และการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปพร้อม ๆ กัน ในขณะที่ด้านรายจ่ายเพิ่มขึ้นเร็วในหมวดรายจ่ายประจำจากการแข่งขันทางการเมืองที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาระยะสั้นและเป็นภาระงบประมาณจนกลายเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างงบประมาณในที่สุด การใช้เงินนโยบายการคลังเพื่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระยะสั้นและการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศในระยะยาวจึงมีข้อจำกัดมากขึ้นทั้งจากรายจ่ายประจำที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและหนี้สาธารณะที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ในขณะที่ยอดการดำเนินนโยบายกึ่งการคลัง (Quasi-Fiscal) ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจหรือรัฐวิสาหกิจ กลายเป็นเครื่องมือเสริมที่มีความจำเป็นมากขึ้น ในการที่สร้างโอกาสสำหรับกลุ่มเป้าหมายนโยบายที่เฉพาะเจาะจง แต่การพัฒนากระบวนการดำเนินการตามนโยบายรัฐ (Public Service Account) มีความล่าช้าและไม่เป็นระบบ จึงส่งผลให้ไม่สามารถประเมินผลกระทบต่อฐานะการเงินและประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างถ่องแท้ หากไม่เร่งปฏิรูปสถาบันการเงินเฉพาะกิจก็จะมีความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายจากการดำเนินการและกลายเป็นภาระงบประมาณในการเพิ่มทุนมากขึ้นในที่สุด

๒.๒) ด้านการดำเนินนโยบายการเงิน กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่ให้น้ำหนักกับการรักษาเสถียรภาพทางด้านราคามากเกินไป และให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการทำงานของภาคการเงินและการขยายตัวทางเศรษฐกิจน้อย ทำให้นโยบายการเงินขาดความยืดหยุ่นและขาดการประสานกับนโยบายการคลัง ซึ่งทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดโลก และไม่สามารถสนับสนุนให้ภาคการเงินทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ประสิทธิภาพในการให้บริการของสถาบันการเงินยังเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง

๓) ปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ ทั้งในด้านการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขาดความต่อเนื่อง ความสามารถในการดำเนินงาน
ของรัฐวิสาหกิจ โครงสร้างการบริหารจัดการและการกำกับดูแลที่ควรได้รับการปรับปรุง การขาดแคลนแรงงานที่มี
ทักษะตรงตามความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ตลอดจนกฎระเบียบทางด้าน
การค้า การลงทุนที่ไม่เอื้ออำนวย ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าของประเทศยังอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับ
กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

๒.๖.๒ ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป รวม ๑๐ ประเด็น แบ่งเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) การปฏิรูป
การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาค (๒) การปฏิรูปเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของภาคการผลิตและภาคบริการ และ
(๓) การปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยสนับสนุน

๒.๖.๓ ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๒.๖.๓.๑ การปฏิรูปการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ได้แก่ การปฏิรูป
ภาคการคลังและการปฏิรูปภาคการเงิน โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) ด้านการคลัง

(๑) พัฒนากลไกด้านระบบให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย
และการคุ้มครองความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานสากล เช่น ระบบการอุดหนุนทางตรง (Direct Subsidy)
ในลักษณะ Negative Income Tax ที่มีกลุ่มเป้าหมายชัดเจน ระดับการใช้ความช่วยเหลืออยู่ในระดับที่เหมาะสม
กับการครองชีพและไม่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำที่ไม่เป็นธรรมกับกลุ่มอื่น ๆ ในสังคม รวมทั้งมีการกำหนดเกณฑ์
การสิ้นสุดการอุดหนุนที่เหมาะสม (Exit Point) ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบประกันภัยพิพผลทางการเกษตรและ
ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าสำหรับการคุ้มครองความเสี่ยงในภาคเกษตร ทั้งนี้ การมีระบบการดูแลช่วยเหลือที่มี
กฎเกณฑ์ชัดเจนและเป็นระบบจะช่วยลดการใช้เป็นเหตุผลอ้างอิงของพรรคการเมืองในการใช้ปัญหาความยากจน
ปัญหาความเดือดร้อนของครัวเรือนผู้มีรายได้น้อย และปัญหาความตกต่ำของราคาสินค้าเกษตร เป็นเหตุผล
ในการนำเสนอมาตรการระยะสั้นเพื่อแสวงหาคะแนนนิยมทางการเมืองในการเลือกตั้ง (กค.)

(๒) เร่งประกาศใช้ร่าง พ.ร.บ. การเงินการคลังของรัฐ
เพื่อให้เป็นกรอบในการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ ซึ่งจะกำหนดแนวทางในการจัดหารายได้ การใช้จ่าย
งบประมาณ การบริหารจัดการทรัพย์สินและการก่อหนี้ของภาครัฐ ตลอดจนการรายงานและการตรวจสอบ (กค.)

(๓) เร่งดำเนินการปฏิรูปภาษีทั้งระบบ โดยทบทวนความเหมาะสม
ของอัตราการจัดเก็บภาษีและค่าลดหย่อนในปัจจุบัน หรือพิจารณาภาษีประเภทใหม่ เพื่อให้ตอบสนองเป้าหมายของ
การเก็บภาษี ทั้งทางด้านความเป็นแหล่งรายได้ของรัฐ การลดความเหลื่อมล้ำ และการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ
และสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (กค.)

(๔) ศึกษาและวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภท เพื่อปรับปรุงระบบการจัดเก็บ และระบบการตรวจสอบภาษี รวมทั้งวิธีการกระบวนการ และขั้นตอนในการเสียภาษี ให้เข้าใจง่าย ปฏิบัติตามและตรวจสอบได้ง่าย (กค.)

๑.๒) ด้านการเงิน

(๑) พิจารณาให้นำหนักกับนโยบายการบริหารจัดการอัตราแลกเปลี่ยนและมาตรการดูแลเงินทุนเคลื่อนย้ายให้มากขึ้นในภาวะที่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางการเงินหลายอย่างมาสนับสนุนซึ่งกันและกัน และควรพิจารณาปรับเป้าหมายนโยบายการเงินในอนาคตให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นและเหมาะสมกับลักษณะความเชื่อมโยงระหว่างภาคการเงินและภาคเศรษฐกิจจริง นวัตกรรมทางการเงินและประสิทธิผลของการส่งผ่านนโยบายการเงินไปสู่ภาคเศรษฐกิจจริงที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งปรับปรุงระบบและลักษณะการสื่อสารการดำเนินนโยบายการเงินกับสาธารณะบนหลักการของความโปร่งใสและความคงเส้นคงวาของการตัดสินใจเชิงนโยบาย (กค. และ ธปท.)

(๒) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระบบการเงินที่สำคัญ เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การปรับปรุงระบบข้อมูลสินเชื่อ พัฒนาระบบข้อมูลร่วม (Data Pooling) เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันการเงิน สถาบันการเงินเฉพาะกิจและสหกรณ์ และองค์กรการเงินชุมชนประเภทอื่น ๆ ในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงของลูกหนี้ได้อย่างเหมาะสม และสามารถขยายการให้บริการแก่กลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยได้มากขึ้น (กค. และ ธปท.)

(๓) เปิดให้มีการแข่งขันในภาคการเงินให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ และขยายการให้บริการทางการเงินให้ทั่วถึงมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยลดต้นทุนในการให้บริการทางการเงิน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสม (กค. และ ธปท.)

(๔) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ให้การคุ้มครองผู้กู้และผู้ให้กู้อย่างเป็นธรรม เช่น พ.ร.บ. ทวงถามหนี้ พ.ร.บ. หลักประกันทางธุรกิจ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่เกี่ยวข้องกับภาษี การจำนอง และการค้าประกัน รวมถึงออกกฎหมายลูกเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ เช่น พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันได้ (กค. และ ธปท.)

(๕) เร่งรัดจัดทำแผนพัฒนาสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ระยะที่ ๒ และปรับปรุงกฎหมายจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจแต่ละแห่ง โดยการทบทวนและปรับบทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการตอบสนองความต้องการในการเข้าถึงสินเชื่อของเฉพาะกลุ่มเป้าหมายและเป็นส่วนเสริมของระบบสถาบันการเงินทั้งระบบ เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างในตลาด รวมทั้งปรับระบบตัวชี้วัดให้มีความสอดคล้องกับภารกิจ ปรับปรุงแนวปฏิบัติ ในการแยกบัญชีธุรกรรมการดำเนินการตามนโยบายรัฐ (Public Service Account) ให้สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐได้จริง และครอบคลุมถึงโครงการตามนโยบายรัฐทั้งหมด เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนควรให้ความสำคัญกับระบบบรรษัทภิบาลในองค์กรให้มากขึ้น (กค.)

(๖) เร่งรัดการจัดทำแผนพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน เพื่อเป็นแนวทางสำคัญในการให้บริการทางการเงินในระดับฐานรากและประชาชนอย่างทั่วถึง (Micro Finance) โดยเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ทางการออม โดยให้มีความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และยุทธศาสตร์การให้ความรู้ทางการเงิน (National Strategies for Financial Education) และการสร้างองค์ความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) ที่เหมาะสมสำหรับประชาชนในทุกระดับ ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนการสร้างวินัยทางการเงิน การเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกลุ่มฐานราก และแก้ไขปัญหาการกีดกันออกบบอย่างแท้จริง (กค. และ ธพท.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

๒.๑) ด้านการคลัง

(๑) กำหนดกลไก หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อผูกพันการดำเนินนโยบายในระยะปานกลางและระยะยาวให้แก่โครงการที่มีลำดับความสำคัญสูงและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ อาทิ การดำเนินแผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ รวมทั้งอาจจะพิจารณาจัดทำแผนการระดมทุนเพื่อจัดสรรให้แก่โครงการที่มีลำดับความสำคัญสูงและจำเป็นเร่งด่วนตามแผนแม่บทการพัฒนา rays สาขา เพื่อให้การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเกิดความต่อเนื่อง

(๒) พิจารณาความเหมาะสมของการจัดให้มีกลไกและ ผู้ทำหน้าที่วิเคราะห์การใช้จ่ายงบประมาณที่มีวงเงินสูงหรือที่มีวงเงินผูกพันระยะยาวจากภายนอก เพื่อเป็น เครื่องมือในการประกอบการตัดสินใจของรัฐสภา

(๓) การจำกัดภาระทางการคลังที่เกิดจากพรรคการเมือง นำเสนอนโยบายระยะสั้นหรือนโยบายเร่งด่วนในลักษณะประชานิยมเป็นเครื่องมือในการแข่งขันทางการเมือง เช่น การแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสภา พ.ศ. ในประเด็นวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง โดยกำหนดให้พรรคการเมืองเปิดเผยข้อมูลการดำเนินนโยบายเร่งด่วน และนโยบายระยะสั้นในการหาเสียงทางการเมือง ทั้งในด้านวิธีการ กลุ่มเป้าหมาย วงเงิน ระยะเวลาในการ ดำเนินการ แหล่งเงินและวิธีการที่จะใช้สำหรับดำเนินการ ตลอดจนผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการดำเนิน นโยบายดังกล่าวต่อกลุ่มเป้าหมายและผู้รับภาระภาษี เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งเพื่อการตรวจสอบติดตามประเมินผลของสาธารณชนและการพิจารณาตัดสินใจของรัฐสภา

๒.๒) ด้านการเงิน

จัดตั้งคณะกรรมการ/และองค์กรที่ทำหน้าที่ ในการดูแลระบบ การเงินของประเทศทั้งระบบ เช่น สถาบันการเงิน ตลาดหลักทรัพย์ บริษัทประกันภัย เป็นต้น เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของภาคการเงินไทยทั้งระบบให้สามารถสนับสนุนการเติบโตของภาคเศรษฐกิจในทุกภาคส่วน และมีการกำกับดูแลที่สอดคล้องกัน สามารถให้บริการทางการเงินแก่ประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม

๒.๖.๓.๒ การปฏิรูปเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของภาคการผลิตและภาคบริการ ได้แก่ การปฏิรูปภาคอุตสาหกรรม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การท่องเที่ยว การพัฒนาแรงงาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) เร่งปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และสิทธิประโยชน์ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ร.บ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ พ.ร.บ. อ้อย และน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้มีความทันสมัยและเป็นมาตรฐานสากล และเอื้อต่อการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างภาคการผลิตเพื่อความยั่งยืนในอนาคต รวมทั้ง การผลักดันให้มีการประกาศใช้กฎหมายใหม่เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนาเมืองนิเวศ อาทิ พ.ร.บ. มาตรการการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม และร่างอนุบัญญัติว่าด้วยภาษีการปล่อยกากของเสีย กฎหมายเพื่อการบริหารจัดการขยะ กาก ชาก และของเสียแบบบูรณาการทั้งภาคการผลิต บริการ และครัวเรือน และกฎหมายส่งเสริมการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (อก. และ ทส.)

(๒) กระตุ้นการดำเนินการของคณะกรรมการพัฒนา อุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) เพื่อให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมทั้งระบบ อย่างต่อเนื่อง สามารถเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรลุผลการพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กอกช. และ อก.)

(๓) ขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์พัฒนาหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยดำเนินการผ่านกลไกคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอก.นตผ.) เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงร่วมมือกับสถาบันการเงิน ในการสนับสนุนด้านการเงินให้แก่ผู้ประกอบการ OTOP และควรทบทวนขอบเขตของ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ให้ครอบคลุมถึงสาขาบริการเพื่อรองรับแนวทางการพัฒนาในอนาคต (อก. พณ. กค. และ มท.)

(๔) การจัดทำระบบข้อมูลการปลดปล่อยและเคลื่อนย้าย มลพิษอุตสาหกรรมและสารเคมีอันตราย โดยให้กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการร่วมกับกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมดำเนินการตรวจสอบและเปิดเผยข้อมูล ต่อสาธารณะเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ทั้งระบบ นอกจากนี้ควรพิจารณาแนวทางการจัดตั้งและ บริหารกองทุนเพื่อการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และการจัดตั้งกลไก การประกันภัยด้านมลพิษ (อก. และ กค.)

(๕) เร่งจัดทำยุทธศาสตร์และแผนที่นำทางการพัฒนา อ้อยโรงงานและน้ำตาล ๑๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) โดยให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เร่งหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปลูกอ้อย และการสร้าง

เสถียรภาพทางรายได้และสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาล และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาระบบและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมโดยรวม (อก. และ กษ.)

๑.๒) ด้านการพัฒนาศักยภาพของ SMEs

(๑) ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และสิทธิประโยชน์เพื่อสนับสนุนธุรกิจสีเขียวของ SMEs ให้เกิดอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีมาตรการส่งเสริมทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษีและการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ เพื่อสนับสนุน SMEs ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรม (อก. กค. นร. และ พณ.)

(๒) ปรับโครงสร้างสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ซึ่งเป็นกลไกกำกับดูแลและขับเคลื่อนงานส่งเสริมธุรกิจ SMEs โดยทบทวนภารกิจและบทบาทของ สสว. ให้เป็นหน่วยงานระดับนโยบาย และบูรณาการทำงานเชื่อมโยงกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเข้มแข็งให้กับธุรกิจ SMEs (อก. นร. และ พณ.)

(๓) พัฒนารฐานข้อมูล SMEs ทั้งระบบ และเชื่อมโยงข้อมูล SMEs ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เป็นศูนย์ข้อมูลกลางด้าน SMEs (อก. และ นร.)

(๔) จัดตั้งศูนย์บริการให้คำปรึกษาแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) แก่ธุรกิจ SMEs ในเรื่องข้อมูลทางการค้าการลงทุนภายในประเทศและต่างประเทศ และธุรกรรมทางการเงินจากผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์บ่มเพาะที่มีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับศูนย์บ่มเพาะให้มีความเป็นเลิศเฉพาะด้าน (อก. และ นร.)

(๕) ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพด้วยกันหรือร่วมลงทุนกับภาครัฐในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงร่วมทุนในการขยายตลาดในต่างประเทศที่มีโอกาสทางธุรกิจ และการพัฒนาเครือข่าย SMEs สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นระหว่างธุรกิจทั้งผู้ประกอบการรายเดิมและรายใหม่ รวมทั้งผลักดันผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพไปสู่ตลาดต่างประเทศ (อก. และ นร.)

(๖) จัดตั้งศูนย์กลางระดมเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการ SMEs และสนับสนุนเงินทุนวิจัยและพัฒนาแก่ SMEs เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ (กค. อก. และ วท.)

(๗) ส่งเสริมการเชื่อมโยงหน่วยงานด้านการวิจัยสถาบันการศึกษา และ SMEs ในการร่วมมือกันทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดผลในเชิงพาณิชย์ เพื่อยกระดับการผลิตสู่การผลิตบนฐานนวัตกรรม (อก. ศธ. และ วท.)

๑.๓) ด้านการท่องเที่ยว

(๑) การปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัย อาทิ พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และ พ.ร.บ. โรงแรม พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้น (กก. สตช. และ มท.)

(๒) การสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว โดยเร่งรัดดำเนินการมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ รวมทั้งดำเนินการประชาสัมพันธ์แผนการตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (กก. และ ททท.)

(๓) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการสร้างแบรนด์และเอกลักษณ์ของสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด พัฒนาระดับทักษะของบุคลากรการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว (กก. พณ. และ ททท.)

(๔) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม โดยให้คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว (Carrying Capacity) และสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณชายแดนให้มีความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (กก. ทส. ททท. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

(๕) การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเร่งรัดการประกาศเขตพัฒนาการท่องเที่ยวให้ครบทุกกลุ่ม และขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นกลไกการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ (กก.)

(๖) ทบทวนบทบาทภารกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาโดยการปรับโครงสร้างแยกภารกิจด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาออกจากกัน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการกำหนดนโยบายในแต่ละด้าน (กก.)

(๗) บูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) และสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) เพื่อให้ตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เกิดความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งลดการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อน (กก. และ นร.)

๑.๔) ด้านพัฒนาแรงงาน

(๑) เร่งผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีผลบังคับใช้โดยเร็ว เพื่อให้มีระบบกำกับดูแลการประกอบอาชีพหรือตำแหน่งที่จะเป็นอันตราย รวมทั้งการให้ความคุ้มครองปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน (รง.)

(๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานของแรงงานในภาพรวมและรายสาขาที่มีความสำคัญของประเทศ ทั้งในระดับประเทศและจังหวัดให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับกับการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและทิศทางการพัฒนาของพื้นที่และประเทศในอนาคต (รง.)

(๓) เร่งรัดการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้ครบทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะสาขาอาชีพที่มีศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (นร.)

๑.๕) ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

(๑) ขยายการเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาและอุตสาหกรรม (University-Industry Linkages) ในการผลิตบุคลากรที่มีการบูรณาการระหว่างการเรียนรู้กับการทำงานจริงในสถานประกอบการ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์บุคลากรวิจัยภาครัฐให้ไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม (วท. ศธ. อก. และ คอบช.)

(๒) ปรับกลไกการทำงานด้านการวิจัย โดย ๖ ส. วช. ร่วมกันปรับปรุงบทบาทคณะกรรมการบูรณาการด้านยุทธศาสตร์ของการวิจัย (ชุดเดิม) ให้เป็นคณะกรรมการระดับนโยบาย มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีรองรับ เพื่อให้มีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน (วท. และ คอบช.)

(๓) ส่งเสริมการกระจาย วทน. ไปสู่พื้นที่/ท้องถิ่น/ชุมชน โดยมอบกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ประโยชน์จากมหาวิทยาลัยที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ (วท. และ คอบช.)

(๔) เพิ่มระบบการมีส่วนร่วมและการติดตามประเมินผล โดยดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพของสมาชิกวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้เป็นที่รวมของผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ฯลฯ ในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศ และจัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ (วท. และ คอบช.)

(๕) ผลักดันให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านต่าง ๆ ที่ได้มีการพัฒนาขึ้นไปใช้ในวงกว้างและจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและกระจายทั่วทุกพื้นที่ (วท. และ คอบช.)

(๖) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรวิจัย โดยวางแผนผลิตกำลังคนอย่างบูรณาการระหว่างภาครัฐกับเอกชน เพื่อรองรับการพัฒนาในสาขาที่ขาดแคลนและการพัฒนาในอนาคต ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรวิจัยโดยการพัฒนาเส้นทางอาชีพให้ชัดเจน (วท. อก. และ ศธ.)

(๗) ส่งเสริมให้มีโครงการลงทุนวิจัยและพัฒนาขนาดใหญ่ของประเทศ ในสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ อาทิ ด้านอาหาร พลังงาน อุตสาหกรรมการแพทย์และอุตสาหกรรมชีวภาพ ทั้งการลงทุนเองและส่งเสริมให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน (R&D Centers) ขึ้นในประเทศไทย (วท. และ คอบช.)

(๘) ปรับโครงสร้างและบทบาทของ ๒ส. วช. โดยแยกบทบาทระหว่างกันเป็น Policy Office, Funding Agencies, Research Unit, Implementing Agencies พร้อมทั้งปรับบทบาทของหน่วยงานวิจัยหลักและหน่วยงานสนับสนุน (วท. และ คอบช.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา
-ไม่มี-

๒.๖.๓.๓ การปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ โครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุน ได้แก่
การปฏิรูประบบรัฐวิสาหกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การค้าและการลงทุน โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) ด้านระบบรัฐวิสาหกิจ

(๑) สร้างกลไกในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจอย่างโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลโดยการเผยแพร่รายงานการติดตามประเมินผลสู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการเปิดเผยข้อมูลที่ต้อง ครบถ้วน สามารถตรวจสอบได้ การยกระดับ การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้มาตรฐานสากล การมีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ และการสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างเป็นระบบ เพื่อความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการใช้ทรัพยากรของ ประเทศให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด (กค.)

(๒) กำหนดยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนารัฐวิสาหกิจ ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับรัฐวิสาหกิจ โดยการจัดกลุ่มรัฐวิสาหกิจให้สามารถสะท้อนบทบาทภารกิจ และหน้าที่หลักที่ดำเนินการได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับภาวะการณ์ปัจจุบัน เร่งแก้ไขปัญหารัฐวิสาหกิจที่มีผล การดำเนินงานขาดทุนอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำแผนฟื้นฟูที่มีเป้าหมาย และวิธีดำเนินการที่ชัดเจนเหมาะสมกับ รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งและพิจารณาความจำเป็นของการคงสถานะรัฐวิสาหกิจในธุรกิจที่ภาคเอกชนสามารถ ดำเนินการได้อย่างมีศักยภาพแล้ว หรือรัฐวิสาหกิจเชิงสังคมที่พึ่งพาการลงทุนจากงบประมาณแผ่นดินเป็นหลัก และไม่หวังผลกำไรจากการดำเนินการ (กค.)

(๓) เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในกิจการของรัฐวิสาหกิจ โดยเร่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้สามารถใช้เป็นขอบเขตแนวทางในการปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม และต้องระมัดระวังไม่ให้เกิด สถานการณ์การผูกขาดจากภาครัฐไปสู่การผูกขาดโดยภาคเอกชน (กค.)

(๔) สร้างวัฒนธรรมองค์กรของรัฐวิสาหกิจ ที่มุ่งเน้น ประสิทธิภาพและมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร การใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อปรับเปลี่ยน โครงสร้างองค์กรให้มีความทันสมัย รองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้อง กับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ (กค.)

(๕) ปรับแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกลไกการบริหารและการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่ลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน

ภาครัฐ และเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและความโปร่งใสในการบริหารจัดการที่เป็นธรรม สามารถคุ้มครองผู้ใช้บริการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปรับแก้ไขกฎหมายการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ รวมถึงกฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รัฐวิสาหกิจสามารถจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการลงทุนและด้านธุรกิจที่สอดคล้องรองรับต่อ ทิศทางการพัฒนาในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน ตามกรอบแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ รวมทั้งปรับปรุงแบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัด (บมจ.) ให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากขึ้นและสามารถแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ทันต่อสถานการณ์ (กค.)

๑.๒) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

(๑) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการโดยแยกบทบาท ด้านการกำกับดูแลออกจากการให้บริการอย่างชัดเจน จัดตั้งองค์กรกำกับดูแลด้านการขนส่งทั้งระบบ (รถโดยสารสาธารณะ ระบบราง การขนส่งทางอากาศ และการขนส่งทางน้ำ) และองค์กรกำกับดูแลด้านประปา เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการ โครงสร้างอัตราค่าบริการที่สะท้อนต้นทุนการดำเนินงาน โดยพิจารณาปรับโครงสร้างการบริหารจัดการให้มีความเป็นเอกเทศ (คค. และ มท.)

(๒) จัดตั้งกรมการขนส่งทางราง เพื่อทำหน้าที่ก่อสร้างและ บำรุงรักษาทางรถไฟ และปฏิรูปโครงสร้างการรถไฟแห่งประเทศไทย ให้เหลือเพียงการบริการขนส่งผู้โดยสารและ สินค้า การพัฒนาพื้นที่เชิงพาณิชย์ในสถานีต่าง ๆ และการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางและซ่อมบำรุงระบบราง ภายในประเทศ (คค.)

(๓) การปรับปรุงข้อกำหนด ได้แก่ (๓.๑) แก้ไขปัญหา การดำเนินงานตามภารกิจและการหารายได้ของการรถไฟฯ ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) โดยขยาย ขอบเขตการใช้พื้นที่ที่ได้เวนคืนภายใต้ พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้สามารถพัฒนา เชิงพาณิชย์ได้ รวมทั้งปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงานตาม พ.ร.บ.จัดตั้ง เพื่อลดอุปสรรคต่อ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกหรือการหารายได้ที่มีใช้รายได้หลักเพิ่มเติม (๓.๒) การพิจารณาร่างกฎหมาย เพื่อจัดตั้งกองทุนที่ระดมทุนจากส่วนแบ่งค่าภาษีที่เพิ่มขึ้นจากมูลค่าที่ดินที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และ (๓.๓) การยกร่างกฎหมาย เพื่อการกำหนดบทลงโทษกรณีมีผู้ทำลายทรัพย์สินของภาครัฐตามแนวสายทางรถไฟ และการฝ่าฝืนสัญญาไฟ เมื่อมีการเตือนสัญญาจราจรทางรถไฟ

๑.๓) ด้านการค้าและการลงทุน

(๑) แก้ไขกฎหมาย/กฎระเบียบให้สอดคล้องกับพันธกรณี การค้าระหว่างประเทศ เช่น ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. เพื่อปรับปรุงขั้นตอนทางศุลกากรในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ว่าด้วยการอนุวัติการให้ เป็นไปตามความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง) เพื่ออำนวยความสะดวก ในการขนส่งสินค้าและบุคคลข้ามแดน ร่าง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บ ค่าลิขสิทธิ์เพลง เพื่อสร้างระบบการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลงให้มีความชัดเจน เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ เป็นต้น (คค. กค. และ พณ.)

(๒) จัดทำยุทธศาสตร์ประเทศให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน และจัดทำยุทธศาสตร์การค้ากับประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย โดยให้มีแผนงานต่อเนื่องไม่เปลี่ยนแปลงไปตามคณะรัฐบาล (พณ. และ กต.)

(๓) เร่งรัดการเจรจา FTA ที่ค้างค้าง และสร้างความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกและลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศ ผลักดันการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว พร้อมทั้งวางแนวทางป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจและเผยแพร่เกี่ยวกับความตกลงทางการค้าฉบับต่าง ๆ รวมถึงโอกาสและประโยชน์หรือผลกระทบที่ได้รับจากความตกลงกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ความตกลงการค้าเสรี ตลาดการค้าใหม่ที่มีศักยภาพ และประเด็นทางการค้าใหม่ ๆ (พณ. และ กต.)

(๔) เร่งรัดการเชื่อมโยงระบบ National Single Window ระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้ครบทั้ง ๓๕ หน่วยงานและเชื่อมโยงไปยังภาคเอกชนเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเอกชนสามารถทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์กับหน่วยงานภาครัฐได้แบบไร้เอกสารและลดต้นทุนการดำเนินงาน อีกทั้งจะสามารถติดตามผลได้ในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงการพัฒนามาตรฐานข้อมูลของประเทศที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กค. ทก. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

(๕) ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้ประกอบการไทยพัฒนาและสร้างนวัตกรรมใหม่ในสินค้าและบริการ และนำมาตราฐานสากลมาใช้ในการผลิต รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการของผู้ประกอบการ โดยกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงการคลัง ร่วมกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมในสินค้าและบริการผ่านกลไกการสนับสนุนทางด้านวิชาการและการเงิน รวมทั้งการเพิ่มแรงจูงใจโดยปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีโดยเฉพาะแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินการวิจัยและพัฒนาและกิจกรรมนวัตกรรมในกระบวนการทางธุรกิจ (พณ. วท. อก. และ กค.)

(๖) ส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง รวมทั้งใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้มาตรการส่งเสริมการลงทุนของ BOI โดยกำหนดเงื่อนไขในการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศสู่ผู้ประกอบการไทย รวมทั้งมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมในประเทศ โดยการให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนตลอดห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยาง เป็นต้น โดยกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับกระทรวงการคลังคัดเลือกอุตสาหกรรมเป้าหมายและกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีและมาตรการอำนวยความสะดวกที่มีใช้ภาษี อาทิ การให้คำปรึกษาด้านการลงทุนและมาตรฐานสินค้า (นร. อก. และ พณ.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

๒.๑) ด้านระบบบริหารราชการ

-ไม่มี-

๒.๒) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

-ไม่มี-

๒.๓) ด้านการค้าและการลงทุน

-ไม่มี-

๒.๗ การปฏิรูปด้านพลังงาน

๒.๗.๑ หลักการและเหตุผล การพัฒนาด้านพลังงานของประเทศที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน และค่อนข้างมีความรัดกุมในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ต้องให้ความสนใจและเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในอนาคต (๒) การสร้างความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย (๓) การสร้างความโปร่งใสของระบบและกระบวนการ (๔) การเพิ่มความเป็นมืออาชีพ (๕) การตรวจสอบได้จากทุกภาคส่วน และ (๖) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

๒.๗.๒ ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป ประกอบด้วย (๑) การจัดหาพลังงานให้เพียงพอต่อความต้องการ โดยเน้นประเด็นการสำรวจ จัดหา และผลิตพลังงานในรูปแบบต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการ ตลอดจนการจัดสรรผลประโยชน์ให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกภาคส่วน (๒) การพัฒนาพลังงานทดแทน โดยเน้นประเด็นการกำหนดทิศทางที่ชัดเจน และกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้จากทุกภาคส่วน (๓) โครงสร้างราคาพลังงาน โดยเน้นการปรับราคาด้านพลังงานให้สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง เพื่อให้เป็นไปตามกลไกตลาด ตลอดจนปรับปรุงกลไกที่ใช้ในการแทรกแซงราคาพลังงานให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น (๔) การอนุรักษ์พลังงาน โดยเน้นการขับเคลื่อนแผนที่มีอยู่ไปสู่การปฏิบัติในทุกสาขาอย่างจริงจัง และ (๕) โครงสร้าง กลไก และการกำกับดูแล โดยเน้นการบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านพลังงาน อาทิ ด้านนโยบาย ด้านการกำกับดูแล ด้านการผลิต ด้านระบบส่ง และด้านระบบจำหน่าย เป็นต้น

๒.๗.๓ ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) การจัดหาพลังงานให้เพียงพอต่อความต้องการ

(๑) ทบทวนรูปแบบสัมปทานที่มีอยู่ และหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการสำรวจและพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติ และพื้นที่ผลิตปิโตรเลียม โดยเน้นความเป็นธรรม โปร่งใส และส่งเสริมการแข่งขัน (พน.)

(๒) กำหนดเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าแต่ละประเภท ตลอดจนศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตพลังงานไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง

อย่างละเอียดและประกาศให้ทุกภาคส่วนรับทราบ รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศ ให้ครอบคลุมมิติความต้องการพลังงานไฟฟ้าในแต่ละภูมิภาค (พน.)

(๓) กำหนดมาตรการจูงใจให้กับเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการก่อสร้าง โรงไฟฟ้าแต่ละประเภทอย่างชัดเจน เพื่อกำหนดกรอบการพัฒนาของพื้นที่ดังกล่าวให้มีความเหมาะสม และ สอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่ (พน. กค. และ อก.)

๑.๒) การพัฒนาพลังงานทดแทน

(๑) ควรปรับปรุงรูปแบบการดำเนินการ มาตรการสนับสนุน กลไก การพิจารณาซื้อขายไฟฟ้าที่ลดการใช้ดุลยพินิจ และกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการผลิตพลังงาน ไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนแต่ละประเภท และสนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน/ผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน (พน.)

(๒) ควรกำหนดเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงาน ทดแทนแต่ละประเภทในแต่ละพื้นที่อย่างละเอียดรอบคอบและประกาศให้ทุกภาคส่วนรับทราบ ตลอดจนวางแผน โครงข่ายสายส่งไฟฟ้าที่เกี่ยวข้องให้มีความสอดคล้องกับพื้นที่ประกาศด้วย (พน.)

๑.๓) โครงสร้างราคาพลังงาน

(๑) ควรจัดทำแนวทางการปรับโครงสร้างราคาพลังงานให้สะท้อน ต้นทุนที่เป็นธรรมโดยหารือกับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้เกิดความยอมรับแนวทางตามที่ กระทรวงพลังงานจะดำเนินการต่อไป (พน.)

(๒) ควรทบทวนโครงสร้างราคาน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้ชัดเจน เพื่อสร้างความโปร่งใส และการยอมรับจากสาธารณชน อาทิ ภาษีสรรพสามิต อัตราเงินนำส่งเข้ากองทุน น้ำมันเชื้อเพลิง (พน.)

(๓) กำหนดความเป็นไปได้ในการใช้อัตราค่าไฟฟ้าในแต่ละพื้นที่ ที่สอดคล้องกับต้นทุนในการจัดหาพลังงานในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้อัตราค่าไฟฟ้าในแต่ละพื้นที่สะท้อนต้นทุน การผลิตและการส่งไฟฟ้ามากที่สุด ซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการสนับสนุนการพัฒนาโรงไฟฟ้าในพื้นที่ของตนเอง (พน.)

๑.๔) การอนุรักษ์พลังงาน

(๑) ทบทวนรูปแบบการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ในการอนุรักษ์พลังงานภายใต้แผนอนุรักษ์พลังงาน ๒๐ ปี โดยเสนอแนวทางการดำเนินการ ตลอดจน การปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (พน.)

(๒) วางแผนรูปแบบการขนส่งสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมาใช้ระบบขนส่งสาธารณะ และกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการ บริหารจัดการรถยนต์ตามประสิทธิภาพการใช้เชื้อเพลิง อาทิ มาตรการส่งเสริมการเปลี่ยนรถยนต์เมื่ออายุการใช้งาน ถึงระดับหนึ่ง มาตรการตรวจสภาพรถยนต์ที่มีอายุเกิน ๗ ปี อย่างเคร่งครัด และกำหนดอัตราภาษีรถยนต์แบบ

อัตราก้าวหน้าตามจำนวนปี การใช้งาน รวมทั้งการกำหนดมาตรการส่งเสริมรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การกำหนดแนวทางการอนุรักษ์พลังงานในสาขาขนส่งเป็นรูปธรรมชัดเจนมากขึ้น (พน. คค. กค. และ ออก.)

๑.๕) โครงสร้าง กลไก และการกำกับดูแล

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาพลังงานให้มีเอกภาพ โดยเร่งดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ ที่กำหนดให้โอนย้ายการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้านครหลวงมาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพลังงาน เพื่อให้โครงสร้าง กลไก และการกำกับดูแลด้านพลังงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (พน. และ มท.)

(๒) ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลกิจการพลังงานให้มีเอกภาพมากยิ่งขึ้น โดยประเมินและทบทวนการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานที่ผ่านมา (พน. และ มท.)

(๓) ปรับระบบการรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน โดยควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่เป็นคู่สัญญากับผู้ประกอบกิจการโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน แทนการอนุญาตให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการไฟฟ้านครหลวงเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับผู้ประกอบกิจการโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนเพื่อให้เกิดการบูรณาการในการซื้อขายไฟฟ้า และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และความโปร่งใส รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการติดตามการดำเนินการของโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนอย่างเป็นระบบทั้งในเชิงปริมาณการผลิตไฟฟ้า และประสิทธิภาพการผลิตไฟฟ้า เพื่อให้สามารถนำไปประกอบการวางแผนการผลิตพลังงานไฟฟ้าในภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (พน.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

-ไม่มี-

๒.๘ การปฏิรูปด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๒.๘.๑ การปฏิรูปด้านสาธารณสุข

๑) **หลักการและเหตุผล** การปฏิรูปด้านสาธารณสุข ต้องเป็นการปฏิรูปทั้งระบบ อย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านระบบบริการสุขภาพ ตั้งแต่การสร้างเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ รวมถึงการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ด้านระบบสนับสนุนการจัดบริการสุขภาพ ทั้งเรื่องกำลังคน การเงินการคลัง ทรัพยากรและเทคโนโลยีทางการแพทย์ และระบบข้อมูลสุขภาพ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายสูงสุด คือการสร้างโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพและได้รับบริการที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในด้านบริหารจัดการและการเลือกใช้มาตรการที่คุ้มค่าในการดำเนินการ

๒) **ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป** ประกอบด้วย (๑) ปฏิรูประบบสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและการจัดการกับภัยคุกคามสุขภาพ (๒) การยกระดับคุณภาพระบบบริการสุขภาพ (๓) การปรับระบบการบริหารจัดการในการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ และ (๔) การพัฒนาระบบการเงินการคลังและระบบหลักประกันสุขภาพ

๓) ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูป

๓.๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

(๑) จัดตั้งคณะกรรมการระดับเขตสุขภาพเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการร่วมกันทั้งในเรื่องงบประมาณ บุคลากร และครุภัณฑ์ของสถานบริการทั้งภาครัฐและเอกชนในแต่ละเขตสุขภาพ (สช. กท. สตช. โรงเรียนแพทย์ และ สมาคมโรงพยาบาลเอกชน)

(๒) จัดทำแผนบริหารจัดการบุคลากรสาธารณสุขทั้งระบบ โดยมีแผนการผลิตและกระจายบุคลากรที่สอดคล้องกับการจัดระบบบริการสุขภาพในเขตสุขภาพ กำหนดกรอบอัตรากำลังคนที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ปรับปรุงระบบการจ้างงานที่มีความหลากหลาย จัดทำระบบความก้าวหน้าทางวิชาชีพแก่บุคลากรทุกระดับและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากร (สช. กท. และ โรงเรียนแพทย์)

(๓) กำหนดบทบาทและขอบเขตในการดำเนินการจัดระบบบริการสุขภาพระหว่างผู้ซื้อบริการและผู้ให้บริการให้ชัดเจน รวมทั้งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดร่วมกันในการดำเนินการ (สช. และ สปสช.)

(๔) จัดทำมาตรฐานข้อมูลและรหัสกลางที่สามารถเชื่อมโยงกันระหว่างระบบประกันสุขภาพทั้ง ๓ กองทุน ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระบบ (สปสช. สช. กค. รง. กท. และ โรงเรียนแพทย์)

(๕) จัดทำแผนพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศทางการแพทย์ (Excellence Center) ในภาพรวมของประเทศช่วงระยะ ๕-๑๐ ปี ที่เป็นเครือข่ายของสถานบริการทุกสังกัดทั้งภาครัฐและเอกชนให้ครอบคลุมทั้งเรื่องบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ การเงิน การคลัง และกลไกการบริหารจัดการในภาพรวมอย่างเป็นเอกภาพ (สช. กท. กทม. โรงเรียนแพทย์ และ สมาคมโรงพยาบาลเอกชน)

(๖) จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังโรคระบาดร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน และจัดทำระบบการบริหารจัดการความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติอาศัยอยู่ (สช. รง. และ มท.)

๓.๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

(๑) พัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ โดยให้มีการร่วมจ่ายบริการสุขภาพระหว่างรัฐและผู้ใช้บริการตามเศรษฐกิจ อาทิจากกองทุนออมทรัพย์เพื่อสุขภาพโดยให้ประชาชนจ่ายสมทบเข้ากองทุนการให้ผู้ป่วยร่วมจ่ายเมื่อเข้ารับบริการ (Co-payment) และการให้ผู้ป่วยรับภาระค่ารักษาพยาบาลส่วนแรกก่อนแล้วให้รัฐเป็นผู้รับภาระในส่วนที่เกิน (Deductible) เพื่อให้มีการควบคุมระดับค่าใช้จ่ายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

(๒) ถ่ายโอนภารกิจการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคในระดับปฐมภูมิให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดยมีการปรับระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะระเบียบเงิน

บำรุงของ อปท. ให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการบริหารจัดการงบประมาณ การกำหนดค่าตอบแทนของบุคลากร รวมทั้งการวางระบบและโครงสร้างการบริหารที่รองรับการถ่ายโอนให้ชัดเจน และการบริหารจัดการเรื่องตำแหน่ง

(๓) ปรับปรุงกฎระเบียบภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อแก้ไขปัญหาหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาลที่มีความยุ่งยากและลดความซ้ำซ้อนกับกองทุนหลักประกันสุขภาพภาครัฐอื่น ๆ

๒.๘.๒ การปฏิรูปด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) **หลักการและเหตุผล** ทรัพยากรธรรมชาติในปัจจุบันอยู่ในภาวะเสื่อมโทรมจากการเพิ่มขึ้นของประชากร และการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งขยายการเจริญเติบโตและแข่งขันทางด้านการค้าการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการบริหารจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเกินกว่าศักยภาพ และส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศ นอกจากนี้ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติยังไม่ได้กระจายไปยังคนกลุ่มต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม เนื่องจากการบริหารจัดการยังมีจุดอ่อน ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม จนทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทย ประกอบกับเครื่องมือทางนโยบาย กฎ ระเบียบ กฎหมาย หลายฉบับล้าสมัย ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนทั้งในเชิงสังคม เศรษฐกิจและวิถีชีวิตได้ ในขณะที่การจัดการมลพิษ ทั้งขยะ ของเสียอันตราย สารเคมีและวัตถุอันตรายยังไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดความพร้อมในการบริหารจัดการ ส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ

๒) **ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป** จำเป็นต้องปฏิรูประบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทรัพยากรป่าไม้ ที่ดิน น้ำ การจัดการมลพิษ เพื่อเปิดโอกาสให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างทั่วถึง ลดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต กระจายอำนาจการจัดการสิ่งแวดล้อมสู่ท้องถิ่น ทบทุนและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แก้ไขปัญหาการทุจริตและการแทรกแซงจากการเมือง

๓) ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๓.๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

(๑) **ทรัพยากรป่าไม้** ดำเนินการปราบปรามและป้องกันการบุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มงวด เร่งรัดการฟื้นฟูพื้นที่ป่าและป่าต้นน้ำ และบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ อย่างบูรณาการ (ทส. กท. มท. ภาคเอกชน และภาคประชาชน)

(๒) **ทรัพยากรที่ดิน** เร่งรัดการดำเนินงานของกลไกการจัดสรรที่ดิน ให้แก่ผู้ยากไร้ การแก้ไขปัญหาการจัดการที่ดินของรัฐ การจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการ (Clearing House) อย่างเป็นระบบ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลการถือครองที่ดินให้สามารถติดตามตรวจสอบและเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ทั้งที่ดินของรัฐและเอกชน รวมทั้งจัดให้มีกลไกควบคุมการถือครองที่ดิน เช่น การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ (ทส. กษ. มท. กค. นร. สถาบันบริหารจัดการที่ดิน (องค์การมหาชน) และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง)

(๓) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รัฐบาลควรพิจารณาปรับเปลี่ยนทิศทางการพัฒนา หรือพิจารณายกเลิกโครงการพัฒนาที่ทำลายระบบนิเวศและแหล่งอาหาร และส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง).

(๔) ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ ปรับปรุงนโยบายมาตรการ กฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรชีวภาพที่เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน รวมทั้งกำหนดมาตรการในการปฏิบัติตามมาตรการเพื่อการแบ่งปันผลประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม (ทส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

(๕) ทรัพยากรน้ำและการบริหารจัดการน้ำ เสนอกฎหมาย ๓ ฉบับ ได้แก่ (๑) ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้การบริหารทรัพยากรน้ำของประเทศทั้งระบบเป็นไปอย่างบูรณาการเชื่อมโยงกันทั้งระดับลุ่มน้ำและระดับประเทศ (๒) ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง การอุปโภค บริโภค รวมไปถึงการจัดสรรน้ำอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีองค์ประกอบที่เหมาะสมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในทุกระดับ และ (๓) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการประปาเอกชน พ.ศ. ให้มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และพัฒนาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน (คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ทส. กษ. และ มท.)

(๖) ปรับปรุงระบบการจัดการขยะและของเสียอันตราย ปรับปรุงระบบการคัดแยกขยะจากต้นทางตาม Roadmap การจัดการขยะและของเสียอันตราย ที่ คสช. ได้อนุมัติไปแล้ว โดยให้สถานที่ราชการเป็นต้นแบบในการลดและแยกขยะ ผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการคัดแยกประเภทขยะหรือการออกมาตรการจูงใจในการแยกขยะ การให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการคัดแยกขยะอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง เร่งดำเนินการกำจัดขยะตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤติ รวมทั้งสนับสนุนการลงทุนเพื่อจัดการขยะในเชิงพาณิชย์อย่างครบวงจร ตั้งแต่ธุรกิจต้นทาง (ผู้ขายขยะรีไซเคิล) ธุรกิจกลางทาง (ธุรกิจรับซื้อ - ขยาย และคัดแยกขยะรีไซเคิล) จนถึงธุรกิจปลายทาง (ธุรกิจและอุตสาหกรรมแปรรูปขยะรีไซเคิล) (ทส. มท. อก. สธ. พน. ศธ. วท. กค. และ กษ.)

(๗) ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการสารเคมี พัฒนารฐานข้อมูลสารเคมีให้เชื่อมโยงเป็นระบบเพื่อการบริหารจัดการพัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการสารเคมี อาทิ ระบบประกันอุบัติเหตุ รวมถึงมาตรการจูงใจเพื่อสนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคม และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) การประเมินผลกระทบสุขภาพ (EHIA) และการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) โดยบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีในภาคเกษตร โดยส่งเสริมการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) ลดการใช้สารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ในภาคอุตสาหกรรม ควบคุมให้มีการบำบัดและกำจัดสารเคมีและกากของเสียอันตรายอย่างถูกต้องและป้องกันการลักลอบทิ้ง และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในภาคสาธารณสุขและผู้บริโภค ส่งเสริมการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ลดการใช้สารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง (สธ. กษ. อก. และ ทส. ร่วมกับภาคเอกชน)

(๘) **ปรับปรุงเครื่องมือในการตัดสินใจทางด้านสิ่งแวดล้อม**
โดยเริ่มต้นนำเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจในระดับนโยบายมาใช้ ได้แก่ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้คาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากนโยบาย แผนงานของรัฐ ก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินนโยบายหรือแผนงานนั้น ๆ รวมทั้งเสนอแนะทางเลือกเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการป้องกัน และลดผลกระทบ รวมทั้งการชดเชยด้านสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากการใช้ระบบ EIA, EHIA ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้พิจารณาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับโครงการเท่านั้น โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันกำหนดประเภทของแผนหรือยุทธศาสตร์รายสาขาที่มีความสำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงที่จะต้องจัดทำ SEA ต่อไป (ทส. และ สศช. พิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

๓.๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

(๑) **ปฏิรูปโครงสร้างและระบบการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EIA และ EHIA)** โดยแยกเจ้าของโครงการออกจากการเป็นผู้จัดทำ EIA ซึ่งควรเป็นบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียกับโครงการ (Third Party) โดยเจ้าของโครงการจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดทำ EIA และควรมีการกำหนดอายุ EIA ที่มีการอนุมัติแล้ว หากยังไม่ดำเนินการภายในเวลาดำเนินการที่กำหนด ควรมีการจัดทำ EIA ใหม่ และ EIA ต้องมีผลต่อการตัดสินใจต่อโครงการนั้น ๆ หากมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง ทั้งนี้ การปฏิรูปดังกล่าว ควรพิจารณาบนพื้นฐานของการไม่ก่ออุปสรรคหรือข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมด้วย

(๒) **ปฏิรูประบบภาษีสิ่งแวดล้อม** โดยกระทรวงการคลังควรเร่งผลักดัน พ.ร.บ. มาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อกมลพิษ

(๓) **ปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป** เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องสิทธิของประชาชน การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการใช้มาตรการ SEA เป็นต้น และผลักดันร่างกฎหมายใหม่ เช่น พ.ร.บ. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ร.บ. องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พ.ร.บ. เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม และกฎหมายเฉพาะด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งมีการยกร่างไว้แล้วโดยองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งทบทวนกฎหมายกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ชุมชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มกระบวนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อการพัฒนา โดยกำหนดรูปแบบ ขั้นตอน กระบวนการมีส่วนร่วม และสัดส่วนของภาคประชาชนในคณะกรรมการ/กลไกการตัดสินใจต่าง ๆ ตลอดจนจัดตั้งศาลพิเศษสำหรับพิจารณาคดีว่าด้วยความผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมาเป็นการเฉพาะจัดตั้งศาลพิเศษสำหรับพิจารณาคดีว่าด้วยความผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมาเป็นการเฉพาะ

(๔) **สิทธิด้านการใช้น้ำและการบริหารจัดการน้ำเพื่อความยั่งยืน**
มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ได้แก่

- การเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การมีสิทธิแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในการจัดทำแผนการจัดการ ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน การสร้างกติกา และกระบวนการที่สามารถลดความขัดแย้งระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการน้ำ

- การใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยแท้จริง การร่วมกันอนุรักษ์ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรน้ำ รวมทั้งสิทธิด้านการใช้น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ตลอดจนการชดเชยบนหลักผู้ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย

(๕) การผลักดันการจัดตั้งองค์กรอิสระต่าง ๆ เพื่อให้มีบทบาท ในการตรวจสอบถ่วงดุลการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม เช่น องค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ

๒.๙ การปฏิรูปด้านสื่อสารมวลชน

๒.๙.๑ หลักการและเหตุผล ที่ผ่านมามีการสื่อสารมวลชนมีปัญหาที่สำคัญ ได้แก่

๑) การไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อมวลชน เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาต่าง ๆ ในวงการวิชาชีพสื่อมวลชน เช่น นำเสนอเนื้อหาที่บิดเบือนโดยมีผลประโยชน์แอบแฝงหรือนำเสนอเนื้อหาที่มุ่งตอบสนองความต้องการของนายทุนหรือมุ่งผลกำไรทางธุรกิจ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อคนในสังคม โดยเฉพาะการนำเสนอละครซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม มักแฝงความรุนแรงหรือแบบอย่างที่ไม่ดี

๒) การแทรกแซงสื่อโดยการเมือง และกลุ่มทุนต่าง ๆ ใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการบิดเบือนหรือสร้างกระแสเพื่อหวังประโยชน์ของตนเป็นหลัก

๓) การขาดองค์กรที่คอยตรวจสอบสื่อ และการไม่มีกฎหมายหรือกฎระเบียบที่ใช้บังคับลงโทษสื่อมวลชนที่ทำผิดจรรยาบรรณ เป็นเหตุให้สื่อมวลชนยังคงละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักวิชาชีพที่ดี และขาดความรับผิดชอบต่อสังคม

๔) การขาดการกำกับดูแลสื่อสังคมออนไลน์หรือโซเชียลมีเดียอย่างเป็นระบบ ในโลกยุคดิจิทัลที่สื่อสังคมออนไลน์สามารถส่งต่อข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและกระจายออกไปในวงกว้าง เช่น Facebook Twitter และ Youtube เป็นต้น ผู้รับสารจึงเข้าไปมีบทบาทเป็นผู้ส่งสารในสังคมออนไลน์ซึ่งเป็นพื้นที่แห่งเสรีภาพที่ไร้ขอบเขตที่อาจมีการเสริมแต่งเนื้อหาข้อมูลข่าวสารและเผยแพร่กระจายออกไป ทำให้ข้อมูลมีการบิดเบือน

๕) การขาดการส่งเสริม/สนับสนุนสื่ออย่างจริงจังในการนำเสนอรายการที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์สังคม จึงทำให้ขาดแคลนรายการหรือการนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความสามัคคี ที่จะช่วยส่งเสริมและกล่อมเกลาคิดใจให้คนดูได้รู้จักคิด พัฒนาตนเองและสังคมให้ดียิ่งขึ้น

๖) การขาดการส่งเสริม/สนับสนุนให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและตรวจสอบสื่อ ทั้งที่เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงมากที่สุด จึงทำให้ประชาชนขาดความเข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของผลกระทบที่เกิดจากสื่อ

๗) การขาดการสร้างเสริมศักยภาพประชาชนให้รู้เท่าทันสื่อ ในโลกยุคดิจิทัลทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้รับการกลั่นกรองความเหมาะสม หลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว จนผู้รับสารหรือประชาชนส่วนใหญ่ที่ไม่ได้รับการสร้างความรู้ความเข้าใจหรือรู้เท่าทันภัยของสื่อ อาจหลงเชื่อได้โดยง่าย

๒.๙.๒ ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป ประกอบด้วย

- ๑) การกำกับให้สื่อมวลชนปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ
- ๒) การผลักดัน ร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน
- ๓) การจัดตั้งองค์กรตรวจสอบสื่อ และพัฒนากฎหมายหรือกฎระเบียบที่กำหนดบทลงโทษสื่อมวลชนที่ทำผิดจรรยาบรรณ
- ๔) การปรับปรุง/พัฒนากฎหมายให้มีความทันสมัยและทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
- ๕) การจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมให้สื่อมวลชนรวมทั้งภาคประชาชน จัดทำรายการที่นำเสนอเนื้อหาที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์สังคม
- ๖) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา กำกับดูแล และตรวจสอบสื่อสารมวลชน
- ๗) การเสริมสร้างศักยภาพประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจ และรู้เท่าทันสื่อ

๒.๙.๓ ข้อเสนอแนะทางปฏิรูป

- ๑) ระเบียบที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง
 - ๑.๑) สร้างกลไก ๓ ฝ่าย ได้แก่ ภาคสื่อมวลชน ภาครัฐ และภาคประชาชนให้กำกับดูแลสื่อสารมวลชนทุกประเภทให้ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้จรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด โดยพัฒนากฎหมายหรือกฎระเบียบให้กลไกดังกล่าวเป็นอิสระจากการเมืองภายใต้ขอบเขตที่ขอบด้วยกฎหมาย และมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลจัดระเบียบสื่อมวลชน ตลอดจนกำหนดบทลงโทษสื่อมวลชนที่ทำผิดจรรยาบรรณ (สสน.)
 - ๑.๒) พัฒนาคณะกรรมาธิการด้านสื่อมวลชนภาครัฐ ทั้งสื่อวิทยุกระจายเสียงและสื่อโทรทัศน์ให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน รวมทั้งปลูกฝังหรือสร้างการเรียนรู้เท่าทันสื่อ ตลอดจนนำเสนอประเด็นการพัฒนาประเทศที่เป็นวาระแห่งชาติหรือแนวทางการพัฒนาประเทศที่สำคัญ (นร. และ กสทช.)
 - ๑.๓) จัดโครงการส่งเสริมสื่อมวลชน สื่อชุมชน ให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยยกย่องและส่งเสริมสื่อมวลชนที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพและรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และระวังสื่อในสังคมด้วยการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสื่อ (นร. และ กสทช.)
 - ๑.๔) กำหนดหรือส่งเสริมให้สื่อมวลชนทุกแขนงเปิดพื้นที่สำหรับการเสนอข่าวสารของภาคประชาชน และมีช่วงเวลาที่น่าสนใจข่าวสารที่เป็นสาระด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อพัฒนาศักยภาพประชาชนผู้บริโภคสื่อ (กสทช.)

๑.๕) พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ อาทิ หลักสูตร “ความรู้เท่าทันสื่อ” บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา รวมถึงจัดสรรทุนการศึกษาด้านสื่อมวลชนแก่เยาวชน และสื่อมวลชน เพื่อให้มีสื่อมวลชนที่มีคุณภาพ (ศธ. สพฐ. และ สกอ.)

๑.๖) ทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(๑) ทบทวนร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน พ.ศ. เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน แก้ไขปัญหาการแทรกแซงสื่อสารมวลชน และควบคุมสื่อมวลชนให้ปฏิบัติตามกรอบจริยธรรมขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน

(๒) ปรับปรุง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอสัมปทานประกอบ และไม่ใช่เกณฑ์การยื่นข้อเสนอด้วยจำนวนเงินเป็นตัวตั้ง เพื่อให้สื่อมวลชนที่มีคุณภาพสามารถเข้ามาร่วมแข่งขันการประมูลได้ และ พ.ร.บ. การประกอบกิจการวิทยุและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ไม่ควรเพิ่มสิทธิให้แก่ผู้ประกอบการในการถือครองธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน เนื่องจากจะทำให้เกิดการผูกขาดทางธุรกิจ

(๓) พัฒนากฎหมายหรือกฎระเบียบให้ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนทุกประเภท ต้องสังกัดองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้องค์กรวิชาชีพดังกล่าว กำกับดูแล ควบคุมและตรวจสอบการทำงานของสื่อมวลชนด้วยตนเอง รวมทั้งมีช่วงเวลานำเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ตลอดจนส่งเสริมทัศนคติและค่านิยมที่ดี โดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน

(๔) พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อดิจิทัล เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สามารถนำไปกำกับดูแลสื่อออนไลน์รวมทั้งบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการบิดเบือนข่าวสารหรือสร้างความแตกแยก และแพร่กระจายข่าวสารอย่างรวดเร็ว

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

-ไม่มี-

๒.๑๐ การปฏิรูปด้านสังคม

๒.๑๐.๑ **หลักการและเหตุผล** สถานการณ์ด้านสังคมของไทยยังมีปัญหาในหลายด้าน ประกอบด้วย **ด้านความเหลื่อมล้ำ** ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะด้านรายได้ การถือครองที่ดิน การเข้าถึงบริการพื้นฐานของรัฐ ซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม **ด้านสวัสดิการ** ที่ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเด็กปฐมวัยที่มาจากครอบครัวยากจน กลุ่มแรงงานนอกระบบ และกลุ่มผู้สูงอายุที่ยังมีความเปราะบางด้านการเงินและสุขภาพ **ด้านคุณภาพชีวิตแรงงาน** ซึ่งยังไม่มีความปลอดภัยเทียบเท่าตามมาตรฐานสากล และยังมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งยังขาดหลักประกันความมั่นคงทางรายได้ และด้านการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศมากกว่าการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ทำให้ประชาชนยังไม่เห็นความสำคัญของการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ อีกทั้งการบริหารจัดการด้านกีฬามีการดำเนินการแบบแยกส่วน โดยเน้นพัฒนาศักยภาพในการจัดการแข่งขันมากกว่าการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้องค์กรกีฬาอาชีพยังไม่มีการบริหารจัดการในรูปแบบธุรกิจการกีฬา

๒.๑๐.๒ **ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูปด้านสังคม** ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทย การจัดระบบสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมผู้ด้อยโอกาสและแรงงานนอกระบบ การยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงาน และการพัฒนาการกีฬา

๒.๑๐.๓ ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

๑.๑) **เร่งผลักดัน พ.ร.บ. กองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔** สู่การบังคับใช้ โดยให้บูรณาการเชื่อมโยงระบบการจัดการกับกองทุนประกันสังคม โดยเฉพาะในส่วนของสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของ พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้มีความเป็นเอกภาพและไม่ให้เกิดภาระงบประมาณที่ซ้ำซ้อนและไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มอื่น (กค. และ รง.)

๑.๒) **เร่งรัดการดำเนินการจัดสรรที่ดินของรัฐ** ให้กับผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาส เกษตรกรรายย่อยฐานะยากจนเพื่อใช้ประกอบอาชีพสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิต ตามความจำเป็นและเหมาะสม (ทส. มท. และ กค.)

๑.๓) **สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการพื้นฐานของรัฐ** ทั้งด้านการศึกษา และการสาธารณสุข (ศธ. และ สธ.)

๑.๔) **สำรวจและจัดทำทะเบียนกลุ่มเป้าหมายผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส** พร้อมจัดสวัสดิการพื้นฐานและให้การสงเคราะห์ (พม.)

๑.๕) **เร่งผลักดันร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. โดยเร็ว** เพื่อจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งจะเป็นหน่วยงานที่

ดำเนินการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ได้ มาตรฐานสากล รวมทั้งออกกฎหมายลูกที่เกี่ยวข้องตาม พ.ร.บ. ความปลอดภัยให้ครบถ้วน (รง. และ ยธ.)

๑.๖) เร่งรัดการดำเนินการตรวจสอบและคุ้มครองแรงงานในสถานประกอบการ เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้าง สวัสดิการและการคุ้มครองต่าง ๆ ตามสิทธิของแรงงานตามที่กฎหมายกำหนด (รง.)

๑.๗) ส่งเสริมการเข้าถึงฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการบริหารจัดการและคุ้มครองแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ (รง. สธ. ศธ. สตช. มท. และ พม.)

๑.๘) พัฒนารูปแบบการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยให้ผสมผสานกับรูปแบบการบริการด้านสุขภาพอนามัยในสถานบริการสาธารณสุขให้เป็นแบบองค์รวม ทั้งเรื่องการทำคำแนะนำ ปรึกษาด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้มีการเคลื่อนไหวร่างกายในการประกอบกิจวัตรประจำวันมากขึ้น การจัดทำรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยเพื่อลดโรค (กก. สธ. ศธ. และ มท.)

๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาพัฒนาการเศรษฐกิจ

-ไม่มี-

๒.๑๑ การปฏิรูปด้านอื่น ๆ

๒.๑๑.๑ การปฏิรูปด้านการเกษตร

๑) หลักการและเหตุผล ภาคการเกษตรของไทยประสบปัญหาทั้งด้านเกษตรกร สถาบันเกษตรกร โครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร และการบริหารงานภาครัฐ โดยเกษตรกรเริ่มมีอายุมากขึ้น มีปัญหาการสืบทอดอาชีพ ปัญหาหนี้สิน ประสิทธิภาพของการประกันภัยพืชผลยังไม่ได้รับการยอมรับ และขาดสวัสดิการที่ดี สถาบันเกษตรกรยังมีปัญหาด้านความเชื่อถือและมีบทบาทจำกัด ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการชลประทานยังไม่เพียงพอ การบริหารจัดการภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพในหลายด้าน

๒) ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป ควรให้ความสำคัญในด้าน (๑) การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร (๒) การพัฒนาการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร (๓) การพัฒนาทรัพยากร การเกษตรและโครงสร้างพื้นฐาน และ (๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งจะนำไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด สามารถแข่งขันได้กับต่างประเทศเพื่อช่วยยกระดับรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรได้อย่างยั่งยืน

๓) ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๓.๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

(๑) การพัฒนาเกษตรกร โดยการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร การสร้างระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรแบบกลุ่มการผลิตในรูปแบบของสถาบันเกษตรกร และขยายผลให้ครอบคลุมภัยพิบัติและผลิตผลทางการเกษตรมากขึ้น การพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart farmer) การส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เข้าสู่ภาคเกษตร และการผลักดันให้มีการสร้างและออกกฎหมายระบบสวัสดิการให้ครอบคลุมแรงงานด้านการเกษตร ให้ได้รับการประกันสังคมครอบคลุมอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง โดยเกษตรกร ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และภาครัฐ มีส่วนร่วมในการจ่ายเงินเข้ากองทุนสวัสดิการเกษตรกร (กษ. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น พณ. อก. กค. ศธ. วท. รง. สถาบันการเงิน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น)

(๒) การพัฒนาสถาบันเกษตรกร โดยการส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรเพิ่มบทบาทในฐานะเป็นผู้บริหารจัดการสินค้าเกษตรในพื้นที่ตลอดห่วงโซ่อุปทานและสร้างเครือข่ายการผลิตระหว่างสถาบันเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็ง สร้างอำนาจ การต่อรอง และลดความเสี่ยงด้านราคาผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสหกรณ์ ให้สอดคล้องกับภารกิจของสหกรณ์ในแต่ละประเภท และการทบทวนข้อกฎหมายเกี่ยวกับสมาชิกสหกรณ์เพื่อให้ครอบคลุมทั้งบุคคลธรรมดาที่บรรลุนิติภาวะ นักเรียน/นักศึกษา และนิติบุคคลที่ไม่แสวงหากำไร เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริม ขบวนการสหกรณ์ โดยคำนึงถึงหลักการและอุดมการณ์ของสหกรณ์ เพื่อพัฒนาให้ระบบสหกรณ์มีความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน (กษ. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กค. สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย และชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น)

(๓) การพัฒนาสินค้าเกษตร ทั้งในด้านการผลิต การตลาดและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยการปรับโครงสร้างการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและความเหมาะสมของพื้นที่ ด้วยการจัดทำเขตเกษตรเศรษฐกิจ (Zoning) การกระจายการผลิตตลอดปี โดยการวางแผนการผลิตนอกฤดูในรูปแบบเกษตรพันธะสัญญา (Contract Farming) ผ่านสถาบันเกษตรกร การลดต้นทุนการผลิต โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการลดต้นทุนปัจจัยการผลิตในชุมชน การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุนการผลิต และพัฒนาการแปรรูปขั้นกลางและสูงให้กับสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลายน้ำ การยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยอาหาร การพัฒนาด้านการตลาด ทั้งตลาดกลางสินค้าเกษตร ตลาดชุมชนประจำสัปดาห์/ตลาดสินค้าเกษตรเพื่อสุขภาพ รวมทั้งเพิ่มการใช้ประโยชน์จากตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย การขยายผลการปรับระบบการผลิตการเกษตรไปสู่ระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืน โดยอาศัยกลไกที่มีอยู่ อาทิ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นต้น และจัดทำพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนขยายผลการทบทวนกฎหมายเกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อกำกับดูแลและควบคุมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธะสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งบริษัทเอกชนและเกษตรกรรายย่อยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นหลักประกันทั้งด้านรายได้ให้กับเกษตรกรและความมั่นคงด้านวัตถุดิบแก่ภาคอุตสาหกรรมเกษตร โดยให้ความสำคัญกับสถาบันและองค์กรเกษตรกร ในการเป็นคู่สัญญากับบริษัท และ

กำหนดกลไกและมาตรการที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำกับดูแลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการดำเนินงานร่วมกัน บนพื้นฐานของการแบ่งปันประโยชน์อย่างเสมอภาค โปร่งใสและเป็นธรรม และการพิจารณา พ.ร.บ. ความปลอดภัยทางชีวภาพเนื่องจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม พ.ศ. ซึ่งจะมีผลต่อทั้งเกษตรกร ผู้ส่งออก และเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ (กษ. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น มท. พณ. วท. วช. สกว. ทส. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สถาบันการศึกษา หมอดินอาสา ศูนย์ปราชญ์ชุมชน สถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน และผู้แทนภาคประชาชน เป็นต้น รวมทั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ และ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นต้น)

(๔) การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร โดยการพัฒนาระบบการคุ้มครองที่ดินให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิ์ทำกินในที่ดิน การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินที่เสื่อมโทรม การลดความเสี่ยงและรับมือกับภัยธรรมชาติ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการเช่าที่ดินของเกษตรกรและพิจารณาแนวทางการขายฝากที่ดินการเกษตรในการนำที่ดินมาเป็นหลักประกันชำระหนี้ที่เหมาะสม รวมทั้งการเร่งรัดการพิจารณาออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นำที่ดินที่เหมาะสมกับการเกษตรไปใช้เพื่อกิจกรรมอื่น ๆ รวมทั้งเพื่อควบคุมการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ด้านเกษตรกรรมอย่างเต็มที่ (กษ. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น ทส. มท. วท. ทก. นร. พณ. อก. กค. คค. และ สคก. เป็นต้น)

(๕) การบริหารจัดการภาครัฐ โดยต้องพัฒนาระบบการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับเกษตรกรที่มีประสิทธิภาพและทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กระแสความต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งความต้องการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร โดยจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรของรัฐให้เป็น Smart Officer การปรับโครงสร้างองค์กรในระดับกระทรวง เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนการบริหารจัดการภายในองค์กรที่จะให้ความสำคัญกับการทำงานเชิงรุก และสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งทบทวนกฎหมายอยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเป็นหลักประกันคุ้มครองการผลิตและรายได้ของเกษตรกร (กษ. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สคก. เป็นต้น)

๓.๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

-ไม่มี-

๒.๑๑.๒ การปฏิรูปด้านความมั่นคง

๑) **หลักการและเหตุผล** ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ ที่สร้างการเชื่อมต่อนานอย่างไร้พรมแดนได้ส่งผลกระทบต่อปัญหาความมั่นคงในหลายมิติ และมีความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอย่างซับซ้อน ฝ่ายความมั่นคงจึงต้องมีความพร้อมในการเผชิญปัญหาความมั่นคง ที่เปลี่ยนแปลงจากภัยคุกคามแบบดั้งเดิม (Tradition Threat) เช่น การก่อการร้าย และการใช้กำลังทางทหาร เป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non Tradition Threat) เช่น ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายการค้ามนุษย์ การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ และภัยคุกคามจากการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เริ่มแผ่ขยายความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ปัญหาความมั่นคงของประเทศในปัจจุบัน ยังเป็นผลกระทบมาจากการขาดความพร้อมในการปฏิบัติงานการขาดการบูรณาการทั้งระดับนโยบายและปฏิบัติ ในขณะที่หน่วยงานราชการอื่น ๆ ไม่มีการกำหนดแผนงานด้านความมั่นคง เนื่องจากข้อจำกัดของบทบาทหน้าที่และภารกิจหลักของหน่วยงาน ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับนโยบายด้านความมั่นคง จึงส่งผลกระทบต่อการทำงาน/โครงการ และงบประมาณ ตลอดจนบุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ของหน่วยงานในการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารเหตุการณ์วิกฤติที่จำเป็นต้องระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน

๒) **ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป** ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาระบบงานความมั่นคงทั้งการกำหนดนโยบาย การสนับสนุนบุคลากร งบประมาณและเครื่องมือ รวมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงบทบาทการดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายด้านความมั่นคง ตามอำนาจหน้าที่ และบทบาทภารกิจของหน่วยงานนั้น ๆ เช่น การบริหารจัดการผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติทางทะเลการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติ (๒) การบริหารจัดการชายแดน เพื่อลดผลกระทบจากการสร้างสถานการณ์ความไม่สงบตามแนวชายแดน ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การค้ามนุษย์และสินค้าผิดกฎหมาย รวมทั้งความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

๓) ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๓.๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

(๑) **สนับสนุนการพัฒนากองทัพ** ให้มีเทคโนโลยียุทธโธปกรณ์และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพทันสมัย ปลอดภัยและเพียงพอกับกำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งในด้านการรักษาความมั่นคง การสนับสนุนการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติงานสนับสนุนและให้การช่วยเหลือในสถานการณ์วิกฤติ เช่น การช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ (กท.)

(๒) **ปรับปรุงแนวทางแก้ปัญหาภัยคุกคามด้านความมั่นคง** ทั้งระบบไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดทำและผลักดันนโยบายความมั่นคงด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศเพื่อใช้ในการกำหนดแผนงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้ครอบคลุมการแก้ปัญหาความมั่นคงในทุกมิติ พร้อมทั้งสนับสนุนการบูรณาการการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ (กท. และ สมช.)

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในนโยบายด้านความมั่นคง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐและสร้างจิตสำนึกในการรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของชาติ เช่น การดูแลความปลอดภัยของชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงในพื้นที่ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง และ กลไกการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนเพื่อป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non Tradition Threat) เช่น การหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายการค้ามนุษย์ การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ และภัยคุกคามจากการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กท. และ สมช.)

(๔) ควรทบทวนการกำหนดบทลงโทษของกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดต่อสถาบันหลัก และการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ให้มีความเด็ดขาดและรุนแรงโดยครอบคลุมทั้งภัยคุกคามแบบดั้งเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (กท. และ สมช.)

๓.๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

-ไม่มี-

๒.๑๑.๓ การปฏิรูปด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมไทย

๑) หลักการและเหตุผล ปัจจุบันศาสนาถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ มีการบิดเบือน ส่งผลให้ประชาชนไม่เข้าใจในหลักธรรมคำสอนของศาสนาอย่างแท้จริง ขาดภูมิคุ้มกันในการนำหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนามาใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและกล่อมเกล่าจิตใจคนให้ตั้งมั่น อยู่ในคุณงามความดี ประกอบกับการดำเนินนโยบายด้านศาสนาของภาครัฐขาดการประสานงานและบูรณาการให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งกฎหมายที่ใช้กำกับดูแลในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดหลายประการ ในขณะที่กระแส โลกาภิวัตน์และความยืดหยุ่นเปิดกว้างของคนไทย ทำให้มีการรับวัฒนธรรมต่างชาติโดยไม่มี การคัดกรอง คัดเลือก และประยุกต์ให้เหมาะสมกับความเป็นไทย รวมถึงคนในชาติยังขาดความรู้สึภภาคภูมิใจในความเป็นไทย โดยมีอิทธิพลของสื่อบางส่วนที่นำเสนอศิลปวัฒนธรรมอย่างไม่สร้างสรรค์ ส่งผลให้ศิลปวัฒนธรรมที่ดีของไทยมีการ บิดเบือน เปลี่ยนแปลง หรือถูกรวบงำ หรืออาจสูญหายไปจากสังคมไทย

๒) ประเด็นสำคัญที่ต้องปฏิรูป ควรเน้นประเด็นสำคัญ ได้แก่ (๑) การส่งเสริม การนำหลักคำสอนทางศาสนาใช้ในการดำเนินชีวิต สร้างสังคมแห่งคุณธรรม จริยธรรมและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งสถาบันทางศาสนาให้เป็นสถาบันหลักทางสังคมที่มีบทบาทต่อการพัฒนาจิตใจคนไทย (๒) การนำศิลปวัฒนธรรมไทยมาสร้างคุณค่าและมูลค่าต่อการพัฒนาประเทศ โดยสร้างความโดดเด่นในวัฒนธรรม และนำมาเชื่อมโยงเข้ากับด้านการบริการและการท่องเที่ยว เฝ้าระวังสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่ดีไม่ให้ สูญหายไปจากสังคมไทย รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทยให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเป็น ไทยให้เป็นหนึ่งเดียว และ (๓) จัดให้มีการสังคายนาในด้านศาสนธรรม ด้านศาสนบุคคล ด้านศาสนพิธี และ ด้านศาสนสถาน เพื่อให้คงไว้ซึ่งความศรัทธาและหลักในการปฏิบัติที่ถูกต้อง

๓) ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูป

๓.๑) ระยะเร่งด่วนที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เอง

(๑) จัดระบบการเฝ้าระวังรักษาและคุ้มครองภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยมิให้ถูกลอกเลียนแบบ ฉกฉวยและละเมิดสิทธิ์ ด้วยการจดสิทธิบัตรหรือลิขสิทธิ์ภูมิปัญญาไทย (วธ. ศธ. พม. และ พณ.)

(๒) วางระบบการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมด้วยการคัดสรรคัดกรอง และถอดรหัสวัฒนธรรมไทยที่มีความโดดเด่นในแต่ละแขนง การจัดเก็บข้อมูลทางศิลปวัฒนธรรมที่มีฐานข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและใช้ประโยชน์ร่วมกัน และนำไปพัฒนาต่อยอดสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น (วธ. กก. สธ. และ ศธ.)

(๓) จัดกิจกรรมรณรงค์โดยใช้สื่อเชิงสร้างสรรค์หลากหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนมีค่านิยมในการเข้าถึงแก่นแท้ของหลักธรรมนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต สร้างจิตสำนึกทางวัฒนธรรม การสนับสนุนการสร้างรากฐานวัฒนธรรมไทยที่เข้มแข็ง การปลูกฝังค่านิยม ๑๒ ประการ การเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม การเลือกรับปรับใช้วัฒนธรรมต่างชาติให้เข้าวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนไทย การถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่ได้สร้างความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทยและคติความเชื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างคนไทยทุกภูมิภาคและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของคนในประชาคมอาเซียน (กสทช. วธ. และ กต.)

(๔) ขยายผลต่อยอดการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนไทย เช่น โครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ เป็นต้น (วธ. นร. และ อปท.)

(๕) กำหนดมาตรการดูแลสอดส่องพฤติกรรมของพระสงฆ์ที่กระทำความผิดพระวินัย รวมทั้งจัดให้มีกลไกในการอุปถัมภ์ ปกป้องรักษา และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ได้แก่ การสร้างการมีส่วนร่วมของพุทธศาสนิกชน การปรับปรุงกฎหมายเพื่อรับรองและคุ้มครององค์การทางศาสนาทั้ง ๕ ศาสนา (พุทธ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์-ฮินดู และซิกข์) (มส. นร. และ วธ.)

๓.๒) ข้อเสนอปฏิรูปประเทศไทยที่ควรเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

ให้มีการส่งคายนาด้านศาสนธรรมหรือหลักคำสอน ด้านศาสนบุคคลหรือนักบวช สาวก ด้านศาสนพิธีหรือพิธีกรรม และด้านศาสนสถานหรือศาสนวัตถุ เพื่อให้คงไว้ซึ่งความศรัทธาและหลักในการปฏิบัติที่ถูกต้อง

เล่มที่ **๒**
(ภาคผนวก)

ข้อเสนอ การปฏิรูปประเทศไทย

รวบรวมจากส่วนราชการและประมวลผลโดย
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ธันวาคม ๒๕๕๗

(๔๒)

ภาคผนวก

หน้า

ผนวก ๑ ตารางข้อมูลประเด็นและข้อเสนอการปฏิรูปประเทศ เรียงตามหัวข้อการปฏิรูป

๑. การเมือง	๑-๑ ถึง ๑-๓
๒. การบริหารราชการแผ่นดิน	๒-๑ ถึง ๒-๑๖
๓. กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	๓-๑ ถึง ๓-๑๓
๔. การปกครองท้องถิ่น	๔-๑ ถึง ๔-๙
๕. การศึกษา	๕-๑ ถึง ๕-๑๗
๖. เศรษฐกิจ	๖-๑ ถึง ๖-๔๑
๗. พลังงาน	๗-๑ ถึง ๗-๑๑
๘. สาธารณสุข	๘ก-๑ ถึง ๘ก-๔
๘ข. สิ่งแวดล้อม	๘ข-๑ ถึง ๘ข-๖๕
๙. สื่อสารมวลชน	๙-๑ ถึง ๙-๒
๑๐. สังคม	๑๐-๑ ถึง ๑๐-๑๒
๑๑. อื่นๆ	๑๑-๑ ถึง ๑๑-๑๘

ผนวก ๒ ตารางข้อมูลประเด็นและข้อเสนอการปฏิรูปประเทศ เรียงตามหน่วยงาน

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	๑-๑ ถึง ๑-๗
๒. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	๒-๑ ถึง ๒-๕
๓. สำนักงบประมาณ	๓-๑ ถึง ๓-๓
๔. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	๔-๑ ถึง ๔-๙
๕. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๕-๑ ถึง ๕-๕
๖. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	๖-๑ ถึง ๖-๖
๗. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	๗-๑ ถึง ๗-๗
๘. กระทรวงการคลัง	๘-๑ ถึง ๘-๔
๙. กระทรวงการต่างประเทศ	๙-๑ ถึง ๙-๓
๑๐. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑๐-๑ ถึง ๑๐-๙
๑๑. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๑๑-๑ ถึง ๑๑-๑๖
๑๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๒-๑ ถึง ๑๒-๑๒
๑๓. กระทรวงคมนาคม	๑๓-๑ ถึง ๑๓-๘
๑๔. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๔-๑ ถึง ๑๔-๑๐๖
๑๕. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑๕-๑ ถึง ๑๕-๑๐
๑๖. กระทรวงพลังงาน	๑๖-๑ ถึง ๑๖-๑๒
๑๗. กระทรวงพาณิชย์	๑๗-๑ ถึง ๑๗-๑๔
๑๘. กระทรวงมหาดไทย	๑๘-๑ ถึง ๑๘-๑๘
๑๙. กระทรวงยุติธรรม	๑๙-๑ ถึง ๑๙-๑๓
๒๐. กระทรวงแรงงาน	๒๐-๑ ถึง ๒๐-๓
๒๑. กระทรวงวัฒนธรรม	๒๑-๑ ถึง ๒๑-๗
๒๒. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๒-๑ ถึง ๒๒-๓
๒๓. กระทรวงศึกษาธิการ	๒๓-๑ ถึง ๒๓-๑๕
๒๔. กระทรวงอุตสาหกรรม	๒๔-๑ ถึง ๒๔-๑๕
๒๕. กระทรวงสาธารณสุข	๒๕-๑ ถึง ๒๕-๘
๒๖. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	๒๖-๑ ถึง ๒๖-๒

สรุปหัวข้อการปฏิรูปที่หน่วยงานต่างๆ เสนอ

ที่	รายชื่อหน่วยงาน	หัวข้อการปฏิรูป											รับวันที่	
		๑ การเมือง	๒ บริหาร ราชการ	๓ กฎหมาย	๔ ท้องถิ่น	๕ ศึกษา	๖ เศรษฐกิจ	๗ พลังงาน	๘ก สาธารณสุข	๘ข สิ่งแวดล้อม	๙ สื่อสาร มวลชน	๑๐ สังคม		๑๑ อื่นๆ
๑	สำนักนายกรัฐมนตรี	-	-	-	√	√	√	-	√	√	-	-	√	๑๓ ต.ค.๕๗
๒	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	√	√	√	√	√	√	√	-	√	√	√	-	๘ ต.ค.๕๗
๓	สำนักงบประมาณ	√	√	√	√	√	√	-	√	-	√	-	-	๑๓ ต.ค.๕๗
๔	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	-	-	-	√	-	-	-	-	-	-	-	-	๔ ต.ค.๕๗
๕	คณะกรรมการกฤษฎีกา	√	√	√	√	√	-	-	-	-	-	-	-	๑๐ ต.ค.๕๗
๖	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	-	√	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๘ ต.ค.๕๗
๗	คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	-	√	-	√	-	√	-	-	-	-	-	-	๑๓ ต.ค.๕๗
๘	กระทรวงการคลัง	-	√	-	-	-	√	-	-	-	-	-	-	๑๐ ต.ค.๕๗
๙	กระทรวงการต่างประเทศ	√	√	√	-	√	√	√	-	-	-	-	-	๑๐ ต.ค.๕๗
๑๐	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	-	√	-	-	√	√	-	-	-	-	√	-	๑๐ ต.ค.๕๗
๑๑	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	√	√	√	-	√	√	-	-	-	√	√	-	๘ ต.ค.๕๗
๑๒	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	√	๑๐ ต.ค.๕๗
๑๓	กระทรวงคมนาคม	-	-	-	√	-	√	-	-	-	-	-	-	๑๓ ต.ค.๕๗
๑๔	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	√	-	-	-	-	-	-	√	-	-	-	๑๐ ต.ค.๕๗
๑๕	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	-	√	-	-	√	√	-	-	-	-	√	-	๘ ต.ค.๕๗
๑๖	กระทรวงพลังงาน	-	-	-	-	-	√	-	-	-	-	-	-	๑๗ ต.ค.๕๗
๑๗	กระทรวงพาณิชย์	√	√	-	√	√	√	√	√	√	√	√	-	๘ ต.ค.๕๗
๑๘	กระทรวงมหาดไทย	√	√	√	√	√	√	√	-	√	√	√	-	๗ ต.ค.๕๗
๑๙	กระทรวงยุติธรรม	-	√	√	-	-	-	-	-	-	-	√	-	๑๓ ต.ค.๕๗
๒๐	กระทรวงแรงงาน	-	√	-	-	-	√	-	-	-	-	√	-	๘ ก.ย.๕๗
๒๑	กระทรวงวัฒนธรรม	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	-	๑๓ ต.ค.๕๗
๒๒	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-	-	-	-	√	-	-	-	-	-	-	๗ ต.ค.๕๗
๒๓	กระทรวงศึกษาธิการ	-	-	-	-	√	-	-	-	-	-	-	-	๖ ต.ค.๕๗
๒๔	กระทรวงอุตสาหกรรม	-	√	-	-	-	√	-	-	√	-	-	-	๓ ต.ค.๕๗
๒๕	กระทรวงสาธารณสุข	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	-	๒๔ ต.ค.๕๗
๒๖	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	√	๒๔ ต.ค.๕๗
๒๗	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	

44

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๓๐ น.

ตารางข้อมูลประเด็นและข้อเสนอการปฏิรูปประเทศ
ข้อ ๕ การศึกษา

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
ภาพการปฏิรูปการศึกษา			
ภาพรวม กฎหมายที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนการปฏิรูป การศึกษายังไม่เกิดผล ๑. ด้านครู ๑.๑) อุปสรรคสำคัญของสถาบันผลิตและพัฒนา ครู คือ คนเก่งไม่เลือกเรียนครู ๑.๒) ขาดครูเฉพาะสาขาและเกินในบางสาขา ๑.๓) ขาดแคลนครูในบางสาขาวิชา เช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและการให้ครูที่วุฒิการศึกษาไม่ ตรงไปสอนแทน ๑.๔) การพิจารณากระจายอัตรากำลังข้าราชการ ครูในแต่ละพื้นที่ยังไม่เป็นธรรม (บาง โรงเรียนมีครูมาก บางโรงเรียนมีครูน้อย) ๑.๕) สถานศึกษาบางแห่งมีอัตรากำลังครู เพียงพอ แต่ครูที่จะสอนตรงตามสาขายัง ไม่เพียงพอ ๑.๖) เกิดความไม่เป็นธรรมในการจัดสอบแข่งขัน “ครูผู้ช่วย” กรณีปกติ ๑.๗) ขาดแคลนครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ สูง ๑.๘) ความขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการครู ซึ่งการจ้างครูอัตราจ้างเป็นวิธีการที่ไม่มี ประสิทธิภาพ ๑.๙) การกระจายตัวที่ครูไปยังสถานศึกษาใน	ภาพรวม เร่งผลักดันกฎหมายให้มีผลใช้บังคับภายใน ๑ ปี ได้แก่ พ.ร.บ.วิทยาลัยชุมชน พ.ร.บ.กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ (สสค.) และ พ.ร.บ.สถาบัน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ๑. ด้านครู ๑.๑) ปรับระบบบริหารงานบุคคล เปิดโอกาสให้คนดี คนเก่งที่จบสาขาอื่นๆ ที่พิสูจน์ ความสามารถแล้วมาเป็นครูได้ เพื่อมี “คนเก่งได้เป็นครู” มีครูเก่งในวิชาที่สอน โดยเฉพาะสาขาขาดแคลน ๑.๒) ปรับระบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครูสาย อาชีวศึกษา / ครูสาขาวิชาหลัก ๑.๓) ให้ทุนผู้เรียนครู โดยมีพันธะที่จะไปใช้ทุนในที่ขาดแคลนเช่นเดียวกับ “แพทย์ใช้ทุน” ๑.๔) สร้างเส้นทางนักเรียนทุนเป็น Track พิเศษ เพื่อผลิต/พัฒนาคูเฉพาะทาง เข้าสู่ อาชีพครู ๑.๕) การจัดตั้งโครงการพิเศษคัดสรรครูคุณภาพสาขาวิชาชีพเฉพาะด้านที่ขาดแคลน มา บรรจุเป็นครู ๑.๖) กำหนดมาตรฐานวิชาเอกและมาตรฐานอัตรากำลังครูสาขาวิชาเฉพาะทางของ สถานศึกษาแต่ละระดับ ขนาด และประเภทการจัดการศึกษา ๑.๗) การผลิตและบรรจุครูรุ่นใหม่ต้องเปลี่ยนระบบคัดเลือก ๑.๘) การคัดเลือกบรรจุครูต้องโปร่งใสจัดการทุจริต โดยโรงเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มากกว่าหน่วยงานภายนอก ๑.๙) พัฒนาคั้งข้อสอบแข่งขัน “ครูผู้ช่วย” กรณีปกติ ให้มีความหลากหลาย และนำ ระบบสุ่มข้อสอบสร้างมาตรฐานการสอบแข่งขัน ๑.๑๐) ปฏิรูปการประเมินครูโดยอาศัยผลเชิงประจักษ์ และผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียน การ สอนมากขึ้น และเกี่ยวสัมพันธ์กับผลดำเนินงานของโรงเรียน โดยใช้หลัก “การ ประเมินเพื่อพัฒนา” ๑.๑๑) แก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคการนำคนในชุมชนที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ เข้ามา เป็น “ครูภายนอก” โดยเฉพาะด้านอาชีพ เช่น วิธีจ้าง ค่าตอบแทน เวลาทำการ		ศธ.

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
พื้นที่ด้อยโอกาสที่ครูมักย้ายหลังสอนเพียง ๑-๒ ปี ๑.๑๐) ปัญหาหนี้สินครู ส่งผลให้ครูขาดแรงจูงใจที่จะสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๑.๑๑) จิตสำนึกของความเป็นครูที่มีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะเรื่องความรับผิดชอบต่อนักเรียนและด้านจริยธรรม ๑.๑๒) การฝึกอบรมครูไม่ตรงกับความต้องการ ๑.๑๓) ครูต้องรับภาระงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอน โดยเฉพาะภาระจากหน่วยงานภายนอกทำให้ครูเสียเวลากว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนวันเปิดภาคเรียน ๑.๑๔) ระบบผลิตครู ผลิตครูไม่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ๑.๑๕) ครูจำนวนมากขาดความรู้ความสามารถในวิชาที่ตนสอน	เงื่อนไขวิทยฐานะ ๑.๑๒) ปรับหลักเกณฑ์การย้าย เพื่อให้ครูและผู้บริหารมีระยะเวลาในการพัฒนานักเรียนและโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างเหมาะสม ๑.๑๓) ปรับระบบจูงใจและเป็นธรรม เพื่อดึงดูดและดำรงรักษาครูและผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ ความดี ให้อยู่ในระบบ เช่น ปรับระบบฐานเงินเดือนครู ๑.๑๔) การจัดสวัสดิการฯ สร้างขวัญกำลังใจแก่ครู เพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตครู / สมรรถนะวิชาชีพครู และเสริมสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน ๑.๑๕) ปรับระบบพัฒนาครู โดย (๑) ปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู (๒) เน้นพัฒนาด้านสมรรถนะการสอน (๓) จัดให้มีระบบคุ้มครองพัฒนาครู (๔) จัดทำแผนบริหารจัดการและพัฒนาครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ระยะ ๕ -๑๐ ปีเพื่อบริหารจัดการในการกำหนดการลด/เพิ่ม กระจายครูที่เหมาะสม รวมทั้งวางระบบผลิตและพัฒนา และมาตรการจูงใจ แผนพัฒนาสมรรถนะ และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ตลอดจนแนวทางการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิผล (๕) กระจายอำนาจพัฒนาครู ด้วยระบบเปิด (Open System) ให้หน่วยงาน/สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาครูทั้งมาตรฐานหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร รูปแบบ และวิธีการพัฒนาครู รวมทั้งการติดตามประเมินผลคุณภาพครู และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ ในท้องถิ่น และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาครู (๖) สร้างเอกภาพระบบข้อมูลสารสนเทศการพัฒนาครู โดยสร้างระบบศูนย์กลางฐานข้อมูลสารสนเทศการพัฒนาครู ของกระทรวง ศึกษาธิการ (Data Center Development) และปรับข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานครูรายบุคคล (Data based) อย่างเป็นระบบ สอดรับ ต่อเนื่องกันตามระดับคุณภาพ/ สมรรถนะครู และแนวโน้มการพัฒนาเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ (๗) รูปแบบการพัฒนาครูต้องเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ (Experiential Learning to Practice) (๘) สร้างและพัฒนาเครือข่ายฐานร่วมพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ บนหลักการความร่วมมืออย่างจริงจังและสร้างสรรค์ (Interactive Collaboration) แบบดาวกระจาย ทั้งสถานศึกษา มหาวิทยาลัย กลุ่มหน่วยงานทางการศึกษาระดับพื้นที่ ระบบครูอาวุโสในพื้นที่และหน่วยงานส่งเสริมพัฒนาการสอนของครู (๙) เสริมสร้างความเข้มแข็งการติดตามประเมินผลการผลิตและพัฒนาครู ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง อิงความสามารถ สมรรถนะ กระบวนการวิจัยเชิงพัฒนา และขยายผลพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ที่เป็นเลิศ (Best Practice) มุ่งหมายพัฒนาคุณภาพครู และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน (๑๐) จัดตั้งศูนย์พัฒนาครูเฉพาะทางกระจายสู่ภูมิภาค (๑๑) ส่งเสริมความเป็นเอกภาพและความเข้มแข็งของหน่วยงานพัฒนาครู		

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
	๑.๑๖) ลดเวลาเรียน ลดการเรียนวิชาที่ไม่มีความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกัน เพื่อให้เด็กมีเวลาอยู่กับครอบครัวเพิ่มมากขึ้น ๑.๑๗) กำหนดมาตรการคืนครูดีสู่ห้องเรียน คืนผู้บริหารดีสู่โรงเรียน ๑.๑๘) ให้มีกระบวนการ“ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน” ทั้งในห้องเรียน (การจัดการเรียนการสอน) และนอกห้องเรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และความพร้อมของครูและนักเรียน ๑.๑๙) “กำหนดคุณลักษณะและสมรรถนะของครูที่ดี” โดยกำหนดเกณฑ์ที่ครอบคลุมทั้งคุณภาพและคุณธรรม และนำไปสู่การปฏิรูปวิธีการผลิตและพัฒนาครู ควบคุมการรณรงค์สร้างเจตคติของสังคมให้ครูดีเป็นที่ยอมรับและเชิดชู ๑.๒๐) “ครูใหญ่” ผู้บริหารจะต้องกลับมาให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ของครูใหญ่ (Principal) เข้าใจหลักสูตรและการสอน กำกับ ชี้นำครูในการสอนได้ สร้างชุมชนเรียนรู้ของครูขึ้นได้ ๑.๒๑) ปรับระบบการผลิตครู โดย (๑) ผลิตครูคุณภาพด้วยระบบปิด สอดรับ Demand Side (๒) ควรปรับไปสู่รูปแบบ ๔+๒ ปี (เรียนสาขาที่สอน ๔ ปี และเรียนทฤษฎีการสอน ๑ ปี ฝึกปฏิบัติการสอน ๑ ปี)		
๒. ด้านการเรียนรู้ ๒.๑ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรตามตารางสอนและตารางเรียนในแต่ละห้องเรียน ไม่นับกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านการคิด วิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ขาดคุณลักษณะที่สำคัญของผู้เรียนที่มีความจำเป็นในอนาคต (ศตวรรษที่ ๒๑) ได้แก่ ความช่างสงสัยและใฝ่หาคำตอบโดยดำเนินการเรียนรู้ด้วยตนเอง ๒.๒ กระบวนการเรียนรู้ยังยึดการสอนตามตัวหนังสือเป็นเกณฑ์ ทำให้ไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง ๒.๓ วิธีการวัดผล คะแนนการสอบ ยังเน้นความจำในเนื้อหาบทเรียน มากกว่าใช้ความเข้าใจ ๒.๔ เด็กนักเรียนในระดับการศึกษาเดียวกัน จะใช้หลักสูตรและวิธีการเรียนรู้รูปแบบเดียวกัน ทั้งหมด ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน	๒.๑ ปรับหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ตำราเรียน และระบบวัด ประเมินผล ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาคนของประเทศ และพัฒนาผู้เรียนในแต่ละช่วงวัยด้วย เน้นที่ “กระบวนการจัดการเรียนรู้ใหม่” ๒.๒ ระบบการประเมินผลสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ๒.๓ เร่งแก้ไขปัญหอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ โดย กำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอน ให้เด็กนักเรียนมีความรู้ ทักษะในการเขียนเรียงความ ร่างหนังสือ สรุปความ ย่อความ คิดเลขในใจ เขียนหนังสือเร็ว อ่านหนังสือคล่อง ๒.๔ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในห้องเรียน ๒.๕ ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามศักยภาพและความหลากหลายของผู้เรียน โดย (๑) ส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (๒) ส่งเสริมการศึกษาทางเลือก (๓) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต (๔) โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ๒.๖ ปรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นค่านิยม ๑๒ ประการของคนไทย ความเป็นพลเมือง ประวัติศาสตร์ ระเบียบวินัย ศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ อาชีพ และภาษาอังกฤษ ๒.๗ เพิ่มช่องทางการมีส่วนร่วมของภาคส่วนอื่นๆ และสังคม ๒.๘ กำหนดจุดเน้นการพัฒนาแต่ละช่วงวัย		

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
ตามทฤษฎีพัฒนาปัญญา ทำให้ไม่มีความสุขในการเรียนเท่าที่ควร ๒.๕ โรงเรียนไม่สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เท่าที่ควร ขาดความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตชุมชน และใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนน้อย ๒.๖ นักเรียนส่วนหนึ่งยังมีปัญหาในเรื่องความสามารถในการอ่าน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ และความสามารถทางด้านภาษา ๒.๗ การจัดการเรียนการสอนยังไม่ได้ปลูกฝังความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของชาติเท่าที่ควร ๒.๘ การวัดและประเมินผลในระดับชั้นเรียนไม่มีรูปแบบที่หลากหลายเพียงพอ ตัวชี้วัดและเครื่องมือวัดผลไม่มีคุณภาพ จึงไม่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ และความสามารถของผู้เรียนตามหลักสูตร ๒.๙ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ยังไม่ได้วางรากฐานที่เข้มแข็งให้กับนักเรียน ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการบูรณาการจัดการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย	๒.๙ เพิ่มช่องทางในการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน เช่น โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ๒.๑๐ ขยายผลโรงเรียนต้นแบบ / การนำร่องรูปแบบโรงเรียนที่ดี ๒.๑๑ จัดทำประกาศ / ระเบียบข้อบังคับในเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน/ การเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย/มีกระบวนการคิดให้รู้ยุทธศาสตร์ชาติ/มีวิสัยทัศน์และสามารถกำหนดอนาคตตนเองและประเทศชาติได้		
๓. ด้านการเพิ่ม - กระจายโอกาสและคุณภาพอย่างทั่วถึง เท่าเทียม ๓.๑ มีความเหลื่อมล้ำในโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ ๓.๒ มีความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ของประชากรในสังคมซึ่งนำมาสู่ปัญหาความ	๕.๑ พัฒนาระบบการศึกษาทางไกล เพื่อเพิ่มคุณภาพและโอกาสทางการศึกษา ๕.๒ พัฒนาเครือข่ายโรงเรียนให้เข้มแข็ง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ๕.๓ แก้ไขปัญหาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก ๕.๔ ส่งเสริมการศึกษาพิเศษ ๕.๕ ทบทวนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ควบรวมกองทุน กยศ. และ กรอ.		

๒๒

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
เหลือมล้ำการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ๓.๓ ปัญหาเด็กด้อยโอกาส ยากจน เด็กไร้ที่พึ่ง เด็กไร้สัญชาติตามแนวตะเข็บชายแดน เด็กชายขอบ เกาะแก่ง ที่เกิดในประเทศไทย ซึ่งเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงานของประเทศเพื่อนบ้าน ยังขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษา ๓.๔ เด็กนักเรียนออกกลางคันก่อนจบการศึกษา ภาคบังคับ อันเนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม	๕.๖ ปรับระบบการให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ยากจน ด้อยโอกาส ๕.๗ พัฒนาการศึกษานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โรงเรียนชายขอบ เกาะแก่ง ๕.๘ เพิ่มช่องทางการมีส่วนร่วมของภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม เช่น (๑) ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษาร่วมกับภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) เพื่อสนับสนุนการกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (๒) ให้ กสทช. กำหนดช่วงเวลาให้ทุกสื่อจัดรายการเพื่อการศึกษา ในช่วงที่เหมาะสม (๓) ปรับระบบกองทุนต่างๆ ทั้งระบบ เพื่อให้ส่งเสริมผู้ด้อยโอกาสและการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง เช่น วิจัยให้ได้ข้อสรุปในเรื่องระบบกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยอาจรวมกองทุน กยศ. และ กรอ. (๔) ระบบการจัดสรรทุน เพื่อให้มีเกณฑ์ที่เหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อน และได้พัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในภาพรวม		
๔. การปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษา ๔.๑ ด้านโครงสร้างและระบบการศึกษา ๑) โครงสร้างการบริหารการศึกษาแบบรวมศูนย์ การกำหนดนโยบายตั้งอยู่บนฐานการเมืองมากกว่าฐานความรู้ ขาดการตรวจสอบและขาดความต่อเนื่อง การปฏิรูปที่ผ่านมาแต่การปรับโครงสร้างองค์กรที่ไม่ได้ทำให้เกิดประสิทธิภาพหรือผลดีกับผู้เรียน ๒) โครงสร้างแบบ “ปิด” ที่ไม่อาจใช้ศักยภาพของหน่วยงานนอกมาร่วมจัดการศึกษาหรือเป็นแหล่งงาน/แหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มอายุได้ ๓) โครงสร้างมีความอ่อนด้อยในการพัฒนาทางวิชาการ ไม่สามารถส่งเสริมการพัฒนาสถานศึกษา ผู้บริหารและครู ไม่สามารถทำภารกิจ “สนับสนุน ส่งเสริม” ให้สถานศึกษามีอิสระในการพัฒนาการศึกษาให้เข้ากับบริบทความต้องการกำลังคนของชุมชนท้องถิ่น ๔) การดำเนินบทบาทของรัฐในฐานะผู้กำกับนโยบาย และเป็นผู้จัดการศึกษาในเวลา	๔.๑ ด้านโครงสร้างและระบบการศึกษา ๑) ปรับโครงสร้างอย่างจริงจัง เพิ่มประสิทธิภาพลดต้นทุนการบริหารจัดการ และเพิ่มความรับผิดชอบ (accountability) โดยให้มีจำนวนหน่วยงานและขนาดของหน่วยงานที่เหมาะสมบนหลักการของการกระจายอำนาจทางการศึกษา สอดคล้องกับเจตนารมณ์การกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา และส่งเสริมการมีส่วนร่วม ๒) แก้ไขปัญหาการทุจริต คอร์รัปชัน อย่างต่อเนื่อง พร้อมปลูกจิตสำนึกสร้างวัฒนธรรมธรรมาภิบาล ๓) กระจายอำนาจการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียน/ พื้นที่เป็นฐาน ๔) เพิ่มความเป็นอิสระในการบริหารให้แก่โรงเรียน/ สถานศึกษา แต่ยังสามารถตรวจสอบได้ ๕) ทบทวนวิธีการได้มาของตัวแทนภาคส่วนต่างๆ ในกลไกการแต่งตั้งคณะกรรมการ ๖) หน่วยงานส่วนกลางดูแลเฉพาะนโยบาย แผน มาตรฐาน ติดตาม ประเมินผล และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาให้มีคุณภาพ ๗) ควรทบทวนภารกิจและลดขนาดลงโดยเฉพาะในหน่วยและตำแหน่งบริหาร ๘) ปรับโครงสร้างของ สพฐ. ซึ่งมีขนาดใหญ่มาจนยากที่จะบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ๙) ปรับบทบาทของ สกศ. ให้เป็นคลังสมองทางการศึกษาอย่างแท้จริงหรือเปลี่ยนภารกิจไปสู่การสนับสนุนพื้นที่ ๑๐) ปรับระบบการบริหารการอาชีวศึกษาของรัฐ และเอกชนให้มีความเชื่อมโยงและเสมอภาคจัดการศึกษาอาชีวศึกษา	๑) จัดตั้งสภาการศึกษาจังหวัด เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับพื้นที่ ๒) นำระบบธรรมาภิบาลเป็นกลไกภายใน (Built-in) ของแต่ละส่วนราชการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและควบคุม โดยรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของภารกิจ และมีหน้าที่แสดงผลลัพธ์ต่อสาธารณชน ๓) แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ แยกเป็น ๓ กลุ่ม (๑) การปรับเปลี่ยนหน่วยงานระดับกรม เช่น สพฐ., สกอ., สกศ. เป็นต้น เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และพ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งต้องนำเข้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๒) การปรับเปลี่ยนส่วนงานภายในกรมและเขตพื้นที่การศึกษา อาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหาร	

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
เดียวกัน ส่งผลให้การบังคับใช้กฎระเบียบต่อสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในลักษณะสองมาตรฐาน และทำให้ขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนของภาคส่วนสังคม ๕) ระบบการบริหารและจัดการศึกษาภายใต้ระบบราชการที่ขาดความยืดหยุ่น โดยยังยึดกฎระเบียบ ส่งผลให้ผู้บริหารไม่สามารถใช้ดุลยพินิจในการบริหารที่มุ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ๖) การบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง ทำให้ข้าราชการครูแสวงหาความก้าวหน้าโดยมุ่งเข้าสู่ส่วนกลาง มากกว่าต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ห่างไกล ๗) การผูกขาดตลาดบริการการศึกษาโดยภาครัฐ ทำให้ทุกภาคส่วนของสังคมไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๘) การจัดโครงสร้างองค์กรภายในกระทรวงศึกษาธิการที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการของแต่ละองค์กรหลัก ทำให้เกิดข้อจำกัดในการประสานงานในภาพกระทรวงส่งผลให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามกรอบของแผนการศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดไว้ ๙) ขนาดที่ใหญ่โตของหน่วยงานส่วนกลางในกระทรวงศึกษาธิการ และมีความซ้ำซ้อนในบทบาท อำนาจหน้าที่และภารกิจ นำมาซึ่งความไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ๑๐) การจัดโครงสร้างหน่วยงานในส่วนภูมิภาคจากเดิมที่ใช้จังหวัดเป็นฐานในการบริหาร มาเป็นเขตพื้นที่การศึกษา (เขต	๑๑) ปรับบทบาทของ สอศ. ด้วยการดึงภาคเอกชนมาเป็นภาคียุทธศาสตร์เพื่อผลักดันให้สถาบันอาชีวศึกษาทั้งหมดมีการทำงานอย่างใกล้ชิดกับสถานประกอบการในการผลิตกำลังคน ๑๒) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนจัดการศึกษาให้มากขึ้น โดยรัฐสามารถกำกับดูแลในเรื่องมาตรฐาน ๑๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ในการร่วมพัฒนาโรงเรียนดี / การจัดการศึกษาระดับอาชีวะดี / ครูดี / สื่อการเรียนการสอนดี / อื่นๆ ๑๔) ปฏิรูปโครงสร้างของ สกอ. ให้มีความเป็นอิสระยิ่งขึ้น โดยแยกหน่วยงานจากกระทรวงศึกษาธิการไปบูรณาการกับภารกิจด้านการวิจัยของชาติ เนื่องจากมีปรัชญาในการสร้างนักวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีความแตกต่างจากการศึกษาขั้นพื้นฐานมาก ๑๕) หน่วยงานระดับภูมิภาค ควรกำหนดความรับผิดชอบให้ชัดเจน และกระจายอำนาจให้สถานศึกษารับผิดชอบมากยิ่งขึ้น โดยปรับโครงสร้างเป็นหน่วยงานระดับจังหวัด หรือกลุ่มจังหวัด (กรณีจังหวัดขนาดเล็ก) รับผิดชอบดูแลสถานศึกษาทุกประเภท ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ และการบริการ และมีขีดความสามารถสูงในทางสนับสนุนและพัฒนา สามารถบูรณาการเป้าหมายและงบประมาณในการทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีในพื้นที่ ๑๖) ลดจำนวนผู้บริหารในโรงเรียนขนาดเล็กโดยเปลี่ยนเป็นครูแทน ๑๗) ปรับเกณฑ์การโยกย้ายให้มีระยะเวลาเหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายการเพิ่มคุณภาพ ๑๘) จัดทำแผนระยะยาว โดยอาศัยข้อมูลของการเกษียณอายุประกอบ (เช่น จำนวนครูที่จะเกษียณในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะมีมากถึง ๑๘๐,๐๐๐ คนหรือราวครึ่งหนึ่งของครูสังกัด สพฐ.) ในระยะต้นควรให้ความสำคัญกับบุคลากรประเภทผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ๑๙) ทบทวนบทบาท วิธีการประเมินของสำนักงานรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษา (สมศ.)	ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ โดยออกเป็นกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสามารถนำเสนอขอมติคณะรัฐมนตรี หรือมีอำนาจออกประกาศได้ตามกรณี (๓) การปรับเปลี่ยนองค์กรมหาชน ต้องมีการแก้ไขพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการสามารถนำเสนอขอมติคณะรัฐมนตรีหรือมีอำนาจออกประกาศได้ตามกรณี	

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
มัธยม/เขตประถม) ยังไม่เกิดผลตามที่คาดหวัง อีกทั้งยังเกิดข้อจำกัดในการประสานงานกับส่วนราชการสังกัดกระทรวงอื่นๆ ในระดับจังหวัด ๑๑) การบริหารจัดการของเขตพื้นที่การศึกษา ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกำกับนโยบาย แผน มาตรฐาน ส่งเสริมสนับสนุน ติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตามบทบาทที่ควรจะเป็นเท่านั้น แต่ได้ลงไปบริหารและดำเนินการจัดการศึกษาแทนสถานศึกษา ๑๒) สถานศึกษาเป็นหน่วยงานในระดับล่าง เป็นผู้รับนโยบาย กฎ ระเบียบ คำสั่งต่างๆ จากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้น โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับภารกิจจัดการเรียนการสอนโดยตรง ๑๓) ระบบและกลไกการติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาที่อ่อนแอ ขาดประสิทธิภาพ และไม่สามารถนำผลการประเมินฯ ไปใช้ในการกำกับนโยบายและแผนการศึกษาให้บรรลุความสำเร็จได้			
๔.๒ ด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษา ๑) โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการยังทำให้หน่วยงานส่วนกลางมีอำนาจอยู่ เช่นเดิม การบริหารงานในด้านบุคคลงบประมาณ และการตัดสินใจเชิงนโยบายยังไม่สามารถกำหนดได้เองโดยเขตพื้นที่/สถานศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องและไม่สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ๒) กรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและ	๔.๒ ด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษา ๑) กระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้พื้นที่และสถานศึกษามุ่งให้อิสระ (Autonomy) ควบคู่ความรับผิดชอบ (Accountability) ๒) เปิดช่องทางแก่ทุกภาคส่วนในการเข้าร่วมจัดการศึกษา ๓) ส่งเสริมการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมเพื่อกระจายโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ๔) ปรับระบบการจัดสรรทุนการศึกษา เพื่อกระจายโอกาสและให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง		

51

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
กรรมการสถานศึกษา ทำหน้าที่ได้เพียงให้คำปรึกษา แนะนำ แต่ไม่สามารถมีอำนาจในการตัดสินใจเชิงนโยบาย อำนาจในการบริหาร ๓) คณะกรรมการ ออคศ. เขตพื้นที่ การศึกษาถูกการแทรกแซงทางการเมืองในการบริหารงานบุคคล ทำให้ขาดความโปร่งใส ขาดธรรมาภิบาล ๔) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ ยังไม่เอื้อให้เกิดการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาสามารถมีอิสระในการบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม ๕) หลักเกณฑ์การประเมินความพร้อมและการถ่ายโอนสถานศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีข้อยกเว้น/เงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคในการถ่ายโอนสถานศึกษา			
๔.๓ ด้านทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา ๑) การจัดสรรทรัพยากรสิ้นเปลืองไปกับงานประจำและค่าใช้จ่ายด้านบริหาร ไม่สามารถสร้างคุณภาพการเรียนรู้ถึงตัวผู้เรียนได้จริง ๒) ขาดกลไกในการติดตามการใช้งบประมาณ ๓) งบประมาณส่วนใหญ่เป็นงานประจำและเงินเดือน ๔) งบประมาณต่อหัวผู้เรียนปีละ ๓๔,๕๕๑ บาทเป็นส่วนพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนเพียงวันละ ๕บาท ๕) งบประมาณทางการศึกษาทุกระดับต่อ งบประมาณแผ่นดินถึงร้อยละ ๒๙.๕ มากที่สุดในอาเซียน ๖) รัฐยังจัดสรรงบประมาณให้ไม่เพียงพอกับ	๔.๓ ด้านทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา ๑) ลดค่าใช้จ่ายในการบริหาร หุ้มทรัพยากรในระดับที่เพียงพอเพื่อลดช่องว่างของโอกาสทางการศึกษาต้องเป็นการปฏิรูปที่ไปถึงจักรให้หลักประกันการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างน้อย ๑๒ปีแก่เด็กบนแผ่นดินไทยทุกคนโดยครอบคลุม (coverage) ทั้งผู้ที่ไม่ได้เข้ารับการศึกษา และผู้ที่ออกกลางคัน ๒) ระบบงบประมาณมุ่งเป้าหมายเพิ่มงบเพื่อจัดการเรียนการสอน และการลดความเหลื่อมล้ำ ระยะแรกอาจกั้นงบไว้ปีละ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทจัดสรรให้หน่วยจัดการระดับพื้นที่มีอำนาจใช้งบพัฒนาการศึกษาของพื้นที่ โดยมุ่งเป้าไปที่การจัดกระบวนการเรียนรู้ ๓) การคำนวณงบประมาณ“รายหัว”ต้องเปลี่ยนสูตรให้สัมพันธ์กับความจำเป็นของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (Need-based budgeting) เพื่อความเสมอภาคและเป็นธรรม		

๕๒

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
ข้อจำกัด ขาดความคล่องตัวในการสนองตอบต่อนโยบาย ไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ และไม่สามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน ๖.๓ บุคลากรด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีจำนวนน้อย ขาดความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ๖.๔ สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย อาทิ เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ หนังสือเรียน อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์การทดลองทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการจัดซื้อ เนื่องจากเป็นของต่างประเทศที่มีราคาสูง และข้อจำกัดในระเบียบวิธีการขอยกเว้นภาษีอากรนำเข้า ๖.๕ การพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วด้าน ICT ทำให้บุคลากรด้านการศึกษาไม่สามารถปรับตัวได้ทัน ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ ๖.๖ ผู้เรียนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเนื้อหาวิชาได้ทุกที่ทุกเวลา เนื่องจากขาดแคลนเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา รวมทั้งระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง	๖.๕ ขยายผลระบบฟรี Wifi ในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น เพื่อให้สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างไม่จำกัดเวลา และสถานที่		
๗. กฎหมายด้านการศึกษาในท้องถิ่น			มท.
๗.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของ องค์กร	เพิ่มอำนาจให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารและจัดการศึกษาท้องถิ่น	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒	มท.

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
ปกครองส่วนท้องถิ่น			
๗.๒ ผู้บริหารสถานศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีสถานภาพเท่าเทียมกับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	แก้ไขนิยามความหมายคำว่าผู้บริหารสถานศึกษา หมายรวมถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานที่ศึกษาของสำนัก/กอง/ส่วนการศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒	
๗.๓ การจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีคุณภาพเท่าเทียมกัน อันจะส่งผลต่อความเท่าเทียมกันทางการศึกษา	กำหนดให้มีคณะบุคคลในรูปแบบคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาท้องถิ่นในภาพรวมระดับจังหวัดและระดับประเทศ	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒	
๗.๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคล่องตัวในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	ให้มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการศึกษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒	
๗.๕ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีองค์ประกอบที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น	ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจในการกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนกรรมการคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรง ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๖	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒	
๗.๖ พนักงาน/ข้าราชการครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรต้องมีความเท่าเทียมกับพนักงาน/ข้าราชการครูในสังกัด ศธ.	ให้มีองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของพนักงาน/ข้าราชการครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒	
๘. อื่นๆ			
๘.๑ รัฐยังให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัยน้อยเกินไปทั้งที่เด็กวัยนี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่สุด และอยู่ในช่วงที่สมองกำลังพัฒนาสูงเรียนรู้ได้ไว ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาซึ่งยังให้บริการไม่ทั่วถึงในแง่ปริมาณและคุณภาพครูอาจารย์ ขาดแรงจูงใจและขาดความรู้ความสามารถ ในการเรียนการสอน ขาดทักษะในกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูยังใช้วิธีสอนแบบเดิมไม่พัฒนา	เด็กและเยาวชนทุกคนต้องเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การจัดการศึกษาต้องดูบริบทวัฒนธรรมและเป้าหมายของประเทศประกอบด้วย การจัดการศึกษาต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทุกระดับ และทุกภาคส่วน รัฐต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาที่ชัดเจน และต้องไม่มีการทุ่มงบประมาณแบบไม่มีทิศทางและไม่ก่อให้เกิดคุณภาพที่เหมาะสมกับการศึกษา ส่งเสริมคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถและคุณภาพชีวิตของครูอาจารย์ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา	กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นโยบายและแผนการพัฒนาการศึกษาที่ชัดเจน และแผนการใช้จ่ายงบประมาณทางการศึกษาที่ชัดเจน	สคก./สนร.
๘.๒ การศึกษาของไทยยังเน้นให้นักเรียนฟังความรู้	๑. อาจารย์ต้องปรับบทบาทเป็นผู้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น ค้นหาความชอบ ความถนัด	-	สคก.

58

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
จากครูเป็นหลัก ทำให้นักเรียนไม่ตระหนักที่จะ ชวนช่วย ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง คิดไม่เป็น ไม่มีเป้าหมาย ทำให้ขาดแรงกระตุ้นที่จะเรียนรู้ พัฒนาตนเอง โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมที่ จะรอเรียนรู้จากห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ๘.๓ กระบวนการหรือกิจกรรมสำหรับช่วยให้นักเรียน เรียนรู้หรือช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดของ นักเรียน ทั้งจากการปฏิบัติจริงและรูปแบบต่าง ๆ ยังมีอยู่น้อย	ของตนเอง มากกว่าที่จะให้สอนให้นักเรียนเชื่อฟังความรู้ที่ตนสอนเพียงอย่างเดียว ควร ปรับการสอนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีการแสดงความคิดเห็นกับครูหรือเพื่อนร่วม ห้องให้มากขึ้นเพื่อฝึกให้มีการคิด ใช้เหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นมากขึ้น ๒. ปรับหลักสูตรให้มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์มากขึ้นเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การทำโอกาสให้มีการปฏิบัติจริงในภารกิจต่าง ๆ ๓. ผลิตและใช้สื่อที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การ์ตูน นิทาน เพื่อปลูกจิตสำนึกหรือ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กในแต่ละช่วงวัย		
๘.๔ ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ	ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงมีการผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับ ความต้องการของประเทศ โดยการปฏิรูปครู ปฏิรูปหลักสูตร โดยเน้นให้มีการเชื่อมโยงกับ ศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการเรียนรู้นอกระบบการศึกษา เช่น ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม และแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรม เช่น พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ฯลฯ ปฏิรูปการเรียนการสอน และปฏิรูปการ บริหารจัดการ โดยเน้นการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของ ประเทศ	-	วธ.
๘.๕ กีฬาและนันทนาการ ๑. การส่งเสริมกิจกรรม ด้านการศึกษาพลศึกษา กีฬา และนันทนาการสำหรับ นักเรียน	๑. เพิ่มชั่วโมงเรียนรายวิชาพลศึกษา-พลศึกษา ทำให้นักเรียนมีความรู้ด้านพลศึกษา กีฬา และนันทนาการ สามารถเล่นกีฬา และออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ๒. ส่งเสริมกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ หลังเลิกเรียนระหว่างรอผู้ปกครอง ในการเข้าร่วม กิจกรรมการฝึกกีฬา นันทนาการ ดนตรีและศิลปะ เพื่อพัฒนาด้านสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมแก่นักเรียนใช้เวลาว่างในการฝึกกีฬา ดนตรีและศิลปะ ๓. พัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความชำนาญมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปปฏิบัติกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลอย่าง เป็นรูปธรรม ๔. การปฏิรูปการกีฬาขั้นพื้นฐานโดยให้สถานศึกษาทุกระดับจัดการศึกษาและกิจกรรมออก กำลังกาย ๕. การปฏิรูปโรงเรียนกีฬาให้รองรับการสร้างบุคลากรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	-	กก.
๒. การจัดตั้งสถาบันการศึกษาด้านการกีฬา	๑. จัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ ๒. จัดตั้งสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ	-	กก.

๒๙

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
๘.๖ การสร้างคนไทยรุ่นใหม่ที่เก่ง มีความรอบรู้ มี คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกและความ รับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม มีจิตอาสา ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่พลเมือง	๑. ปรับปรุงระบบการศึกษา ให้มีความสำคัญกับภาคทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ และ ยกระดับ/สร้างการยอมรับอาชีวศึกษา/การศึกษาระดับปฏิบัติว่ามีคุณค่าเท่าเทียมกับ ระบบปริญญา โดยส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษาของไทยและ ต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ๒. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม และเน้นการสร้างนักศึกษาตามจำนวน ความต้องการของตลาด ๓. สร้างความเข้าใจและส่งเสริมค่านิยมประชาธิปไตยที่ถูกต้องโดยเฉพาะในรูปแบบของ ไทยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	-	กต.
๘.๗ สถาบันการศึกษาไม่สอนการใช้เทคโนโลยีเพื่อ การพึ่งพาตัวเอง	ให้สอนซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สในสถานศึกษา	-	ทก.
๘.๘ คุณภาพการศึกษาไทยต่ำ ๑. การกระจายของการศึกษาค่ำ ๒. การศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ตรงกับ ความต้องการตลาดแรงงาน ๓. ขาดการวิจัยและพัฒนาในหลายๆ สาขาวิชา ๔. ระบบการประเมินคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาในระดับต่างๆยังไม่มีมาตรฐาน ๕. ทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนไทย ยังด้อยกว่าหลายประเทศ ในอาเซียน ๖. เน้นการท่องจำ นักเรียนคิดไม่เป็น	๑. จัดสอบคัดเลือกครูผู้สอนให้ตรงกับสาขาวิชาที่สอนแบบโรงเรียนเอกชนเพื่อให้ได้ บุคลากรทางการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ๒. เพิ่มอัตราค่าจ้างของครูให้เพียงพอ กับ ความต้องการของแต่ละสาขาวิชา เพื่อไม่ให้ครู ต้องไปสอนในรายวิชาที่ไม่ถนัด ๓. ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ต้องเน้นทักษะการพูดมาก ขึ้น รวมทั้งควรเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวันมากขึ้น เช่น ข่าวภาษาอังกฤษ การมี subtitle ภาษาอังกฤษในรายการ/ ละคร ทางช่องฟรีทีวีต่างๆ เป็นต้น ๔. ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้ผู้ จบการศึกษาจากสถาบันต่างๆ มีคุณภาพ สามารถประกอบวิชาชีพได้ตามความ ต้องการของตลาดแรงงาน ๕. ปรับปรุงรูปแบบการประเมินผลเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อให้ครูไม่ละเลยการ เรียนการสอนในห้องเรียน ๖. ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนในท้องที่ห่างไกลต่างๆได้ศึกษาวิชาชีพครู เพื่อกลับไปสอน และพัฒนาท้องถิ่น ๗. พัฒนาการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียมและอินเทอร์เน็ตให้เข้าถึงนักเรียนและ โรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล ๘. ส่งเสริมงบประมาณในการวิจัยให้มากขึ้นในทุกๆสาขาวิชา เพื่อนำมาบูรณาการกัน หลายๆสาขาเพื่อให้เกิดการสร้างสรรคต่อยอด	-	พณ.

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
	๙. ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อทำการศึกษาวิจัยมากขึ้น ๑๐. เน้นการเรียนเพื่อคิด ใช้ระบบ PISA สอบแทนข้อสอบปัจจุบัน ๑๑. พัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษา องค์กร หรือสมาคมธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ในการ ผลิตบุคลากรทางด้านธุรกิจ		
๘.๙ มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาอย่าง แพร่หลาย และมีการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิง พาณิชย์ค่อนข้างน้อย	สร้างความตระหนักด้านทรัพย์สินทางปัญญาให้กับคนรุ่นใหม่ (IP awareness young generation) พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกในการเคารพลิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้กับคนรุ่น ใหม่	ผลักดันหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ด้านทรัพย์สิน ทางปัญญาในสถาบันการศึกษาทุกระดับ	พณ.
๘.๑๐ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุให้ คนทุกช่วงวัยมีภูมิคุ้มกันที่เหมาะสม	ควรปรับหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ โดยให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรี และ คุณค่าของความเป็นมนุษย์ เพื่อปรับเจตคติให้คนในสังคมเคารพลิทธิ ความเสมอภาคของ บุคคล และความเสมอภาคหญิงชาย	-	พม.
๘.๑๑ ความสั่นคลอนของสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างและความสัมพันธ์ หรือพันธะระหว่างสมาชิก	บรรจุหลักสูตรบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว โดยการบรรจุหลักสูตรการเรียนการ สอน เกี่ยวกับการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพ, การทำบทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว หรือการ		พม.

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
ผู้เรียนได้ประโยชน์น้อยกว่าที่ควรจะเป็น ๑๑) การจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวแก่ผู้เรียนในอัตราที่เท่ากัน ไม่สามารถสะท้อนการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคให้กับเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส/ยากจน และยังเพิ่มความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ของประชากรในสังคม ๑๒) ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ ที่จัดเก็บโดยหลายหน่วยงาน ขาดความเป็นเอกภาพ ไม่ทันสมัย ไม่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจเชิงนโยบาย ๑๓) ขาดความชัดเจนในเชิงนโยบายการกำหนดนโยบาย ทิศทาง วิธีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๔) การใช้ทรัพยากรยังมีความด้อยประสิทธิภาพ เนื่องจากการบริหารจัดการภายใต้ระเบียบราชการ รวมทั้งความไม่ชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานส่วนกลาง เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา รวมทั้งการดำเนินบทบาทของภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเอง มากกว่าการกำกับนโยบาย แผน มาตรฐาน ส่งเสริมสนับสนุน			
๕. การผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ๕.๑ การผลิตกำลังคนจากภาคการศึกษา มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยลง ส่วนระดับปริญญาตรีและสูงกว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาค่อนข้างมาก แต่เป็นกำลังคนในสายสังคมศาสตร์ที่ผลิตได้มากเกินไป ความต้องการ ในขณะที่สาย	๕.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษา ๕.๒ เชื่อมโยงงานวิจัยและนวัตกรรมกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยี และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ ๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนผลิตและพัฒนาอาจารย์ระดับปริญญาเอก ผ่านการให้ทุนการศึกษาในสาขาวิชาที่ขาดแคลน สนองตอบความต้องการในการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการระดับสูง ๕.๔ ขยายผลการจัดทำหลักสูตรทวิภาคี / สหกิจศึกษา / WIL แบบเข้มข้น โดยให้		กพ./สปป.

54

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ ยังผลิตได้ไม่ เพียงพอกับความต้องการ ๕.๒ สัดส่วนผู้เรียนในสายอาชีพศึกษาลดลง อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๓ – ๒๕๕๗ ๕.๓ โครงสร้างประชากรในอนาคตที่มี แนวโน้มประชากรวัยเด็กมีจำนวนลดลง จะส่งผลให้ผู้เรียนระดับการศึกษาชั้น พื้นฐานในระบบโรงเรียนค่อยๆ ลด จำนวนลงจนถึงปี พ.ศ.๒๕๖๙ ซึ่ง อาจจะมีผลกระทบต่อปัญหาการขาด แคลนแรงงานในอนาคต ๕.๔ กำลังคนผลิตได้จากภาคการศึกษา ส่วนใหญ่ยังขาดคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ ทั้งด้านความรู้และทักษะที่ จำเป็น เช่น ทักษะการสื่อสารด้วย ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การ ใช้คอมพิวเตอร์และความรู้ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ความรู้ด้านการ บริหารจัดการ ความรู้ในการ ประยุกต์ใช้ตัวเลข/ ทักษะการคิด คำนวณ การแก้ไขปัญหาในงาน การ ทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบในงาน ความซื่อสัตย์ ความขยัน ความอดทน ความมีวินัย ความตรงต่อเวลา และการ มีภาวะผู้นำ ๕.๕ ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ยังไม่สามารถ ปฏิบัติงานได้ตรงกับลักษณะงานใน สถานประกอบการ และส่วนมากยัง ขาดคุณลักษณะทั้งองค์ความรู้ ทักษะ ขาดความอดทนในการทำงาน สถาน	ภาคเอกชน มีส่วนร่วม ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการจัดการศึกษารูปแบบโรงเรียนในโรงงานให้ ครอบคลุมมากขึ้น ๕.๕ จัดให้มีหลักสูตรทักษะอาชีพควบคู่สามัญในระดับมัธยมศึกษา ช่วยเพิ่มกำลังแรงงาน ระดับกลาง และเพิ่มช่องทางแก่เด็กและเยาวชนที่มีเป้าหมายเข้าสู่ระบบแรงงาน ระดับกลาง ๕.๖ ปรับภาพลักษณ์อาชีวศึกษา สร้างสภาพคนอาชีวะ สร้างค่านิยม ยกกระดับมาตรฐาน อาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน ๕.๗ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอาชีพและท้องถิ่น ๕.๘ เร่งใช้ระบบคุณวุฒิวชิชีพ ยกกระดับคุณวุฒิวชิชีพของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน เพื่อให้ ค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับสมรรถนะของกำลังฝีมือแรงงาน ๕.๙ การกำหนดระดับทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะของกำลังแรงงาน จำแนก ตามสาขาวิชาชีพ ที่เชื่อมโยงกับค่าตอบแทน ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ๕.๑๐ ปรับระบบและกลไกการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ใน การพัฒนาหลักสูตร การจัดรูปแบบการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ การวัดผลการ เรียนทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ๕.๑๑ ส่งเสริมให้สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ และสถานศึกษา เข้ามาร่วมจัดและ พัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงาน กำหนดกรอบและทิศทางการพัฒนากำลังคนระดับกลาง ระยะ ๕ ปี จำแนกตามสาขา วิชาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน (แผนเพิ่ม-ลดการผลิต) ๕.๑๒ จัดหลักสูตรแกนวิชาชีพร่วมกับโรงเรียนมัธยมศึกษา และหลักสูตรเตรียมอาชีวศึกษา (PRE-VED) ๕.๑๓ ขยายการดำเนินการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานร่วมกับสถาน ประกอบการต่างประเทศในประเทศ ในภูมิภาค และระดับโลก ๕.๑๔ พัฒนาระบบการบริหารและจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน อาทิ Dual System, Work Integrated Learning, Project Based Learning, Problem Base Learning ฯลฯ ที่สามารถนำไปขยายผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ๕.๑๕ การผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษา “ทำให้ การเรียนรู้เป็นวิทยาศาสตร์” คณะ ศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ต้องก้าวทันศาสตร์การเรียนรู้สมัยใหม่ ครูใหม่และครู ประจำการต้องสามารถใช้วิธีการใหม่ๆ เป็น เช่น Project-based learning (PBL), Work-based learning (WBL), Research-based learning (RBL), Brain-based learning (BBL), Flipped classroom เป็นต้น		

ประเด็นการปฏิรูป (ปัญหา/อุปสรรค)	ข้อเสนอ (แนวทาง) การปฏิรูปประเทศ	ข้อเสนอ กลไก/กฎหมาย (ถ้ามี)	หน่วยงานที่ เสนอ
ประกอบการส่วนใหญ่ต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมอีกอย่างน้อย ๓ -๖ เดือน	๕.๑๖ “ครูของครู” ต้องมีระบบการคัดเลือกครูที่มีขีดความสามารถสูงเป็นครูของครู (Master teachers) ๕.๑๗ ระบบรองรับให้ครูทั่วไปได้รับการถ่ายทอดทักษะจากครูของครูผ่านระบบ Coaching ๕.๑๘ ปรับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน ให้ได้รับคุณวุฒิวิชาชีพ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ๕.๑๙ จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น ๓ กลุ่ม เพื่อความชัดเจนในการพัฒนา ได้แก่ (๑) มหาวิทยาลัยวิจัย (Research U.) (๒) มหาวิทยาลัยทั่วไป (Mass U.) (๓) มหาวิทยาลัยเพื่อชุมชนและสังคม (Community College) ๕.๒๐ ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (ให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยที่พร้อมจะเป็น มหาวิทยาลัยวิจัยเป็นลำดับแรก) ๕.๒๑ กำหนดแผนความต้องการผลิตและพัฒนากำลังคน (เพิ่มในสาขาวิชาที่ตลาดต้องการ ลดในสาขาวิชาที่ตลาดไม่ต้องการ) ๕.๒๒ ผลักดันมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ๕.๒๓ พัฒนาโครงสร้าง ระบบและกลไกการเทียบโอน ความรู้และประสบการณ์ (credit transfer) การสะสมหน่วยการเรียนรู้ (credit bank) การวัดและประเมินผลระหว่างการศึกษาระบบ นอกกระบบ และอัยาศัย		
๖. การปรับระบบการใช้ ICT เพื่อการศึกษา ๖.๑ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ยังมีข้อจำกัดและไม่ทั่วถึง มีความเหลื่อมล้ำในกระบวนการเรียนการสอน คุณภาพการศึกษา การสืบค้นข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ และขาดแคลนบุคลากรครูผู้สอน ทำให้การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ยังไม่มีประสิทธิภาพ ๖.๒ กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ซึ่งจัดตั้งโดยประกาศ/ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ยังไม่ได้ถูกจัดตั้งตามกฎหมาย ทำให้การดำเนินงานหลายด้านยังมีขอบเขต	๖.๑ จัดให้มีแผนแม่บทการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อการศึกษา โดยครอบคลุมทั้งการพัฒนาเนื้อหาสาระ สื่อต่างๆ มีระบบรับรองและควบคุมคุณภาพและมาตรฐานเนื้อหา เตรียมความพร้อมของครู พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการเชื่อมต่อ network ๖.๒ พัฒนากองทุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ๖.๓ ปรับระบบสารสนเทศให้ครอบคลุมเด็กเยาวชนทุกคน สถานศึกษา และหน่วยงานทุกระดับโดยมีจุดประสงค์เพื่อ (๑) เป็นเครื่องมือติดตามการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์และการดูแลเด็กแต่ละคน รวมถึงเป็นเครื่องมือในการส่งต่อผู้ที่มีปัญหาพิเศษไปสู่การดูแลข้ามหน่วยงาน (๒) เป็นเครื่องมือติดตามการเบิกจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (๓) เป็นช่องทางสำหรับเปิดเผยผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานต่อสาธารณชน (๔) ติดตามข้อมูลการกระจายตัว การเคลื่อนย้าย สภาพขาดแคลน และคุณภาพของครู (๕) เป็นเครื่องมือการปฏิรูปการศึกษาในระยะยาว ๖.๔ การจัดให้มีระบบ BOI การศึกษา เพื่อยกเว้นภาษี-อากรการนำเข้าอุปกรณ์ สื่อเพื่อการศึกษา		

56